แบบฝึกหัดแต่งความ

ชั้นประถมปีที่ ๓



372.6
N623u
72



มีภาพสอดสีประกอบตลอดเล่ม

อ่านเข้าใจง่าย ตัวอักษรโต ชัดเจน เหมาะกับสายตาเด็ก

ราคาเล่มละ 2.50 บาท

0898
พพ. 17

แบบฝึกหัดแต่งความ

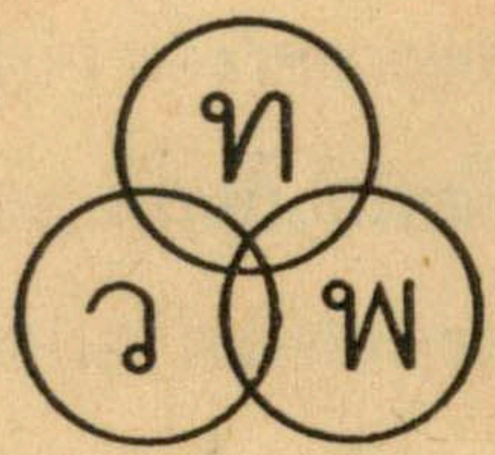
ชั้นประถมปีที่ ๑

ตรงตามประมวลการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ

ขุนสัมฤทธิ์วรรณการ

เรียบเรียง

หอสมุดแห่งชาติ
๕ม.ค.๒๕๐๗
กรมศิลปากร



พิมพ์ครั้งที่หก

พ.ศ. ๒๕๐๖

ราคาเล่มละ ๒.๐๐ บาท

พิมพ์จำหน่ายที่ ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล

ไทยวัฒนาพานิช

๕๘๘ ไมตรีจิต พระนคร

(สงวนลิขสิทธิ์)

372
ส

เลขห้อง 372.6
ท623ม
เลขหมู่
ฉะเบียน

คำชี้แจง

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๑ กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษาขึ้นใหม่ กำหนดให้สอนวิชาแต่งความ แต่งจดหมาย และหลักภาษาไทย เป็นวิชาเดียวกัน ข้าพเจ้าได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอนแต่งความของข้าพเจ้าขึ้นใหม่ ให้มีพร้อมทั้ง ๓ วิชา เป็นการช่วยเหลือครู ในขณะที่กระทรวงศึกษาธิการยังไม่ได้จัดทำประมวลการสอนมาตอนหนึ่งแล้ว

บัดนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำประมวลการสอนเสร็จ และสั่งให้โรงเรียนต่าง ๆ ทั่วราชอาณาจักรใช้ประมวลการสอนใหม่นี้ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๔๙๓ เป็นต้นไปแล้ว

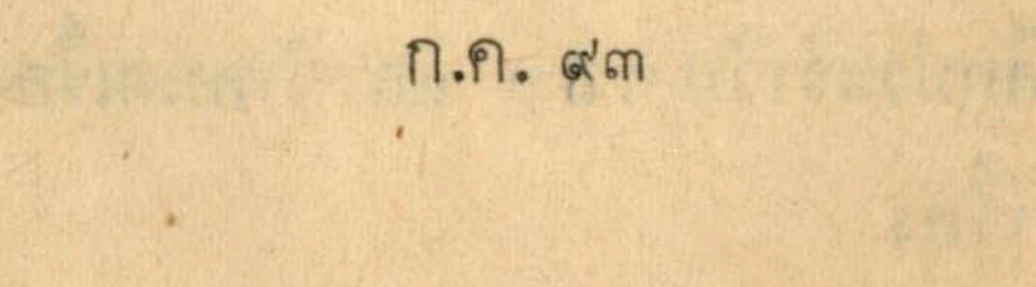
ตามรายการในประมวลการสอนใหม่นี้ โดยเฉพาะวิชาภาษาไทย-แต่งความ มีรายการที่จะต้องสอนตรงกันทุกหมวดทุกตอน เช่นในหมวดแต่งความก็ให้เริ่มสอนปากเปล่า ตั้งแต่นักเรียนยังอ่านเขียนไม่ได้ หัดให้แสดงความคิดเห็นให้ตรงตามความหมาย ด้วยการใช้ภาพหรือของจริงมาให้นักเรียนสังเกต หัดเขียนประโยคสั้น ๆ หัดสนทนาโต้ตอบ ฯลฯ นอกจากนี้ก็มีรายการปลีกย่อย ที่จะต้องสอนอีกบางประการ เช่นการบรรยายเรื่องตามภาพ การกรอกรายการแบบพิมพ์ การเขียนบันทึกประจำวัน ฯลฯ และกำหนดเรื่องที่จะต้องสอนไว้ชั้นละประมาณ ๒๐ เรื่อง

ในรายการอื่นก็พอทำเนา เพราะครูอาจจะเลือกใช้แบบสอนแต่งความของข้าพเจ้าเป็นคู่มือสอนนักเรียนได้ แต่ในส่วนการบรรยายเรื่องตามภาพและเขียนเรื่องต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้นั้น เป็นเรื่องที่น่าหนักใจ

เพราะการเขียนภาพเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยฝีมือและเวลา ครูในโรงเรียนประถมศึกษาทุกแห่งต้องสอนนักเรียนมากกว่าหนึ่งชั้น คงจะไม่มีเวลาเขียนภาพได้ตามจำนวนและความต้องการ ถ้าไม่มีแบบฝึกหัดไว้ให้นักเรียนทำ รายการที่จะต้องสอนตามประมวลการสอนนี้ก็ได้ผลไม่สมบูรณ์ ข้าพเจ้าจึงจัดทำแบบฝึกหัดไว้สำหรับให้นักเรียนฝึกหัดดังปรากฏในหนังสือนี้

ในส่วนเรื่องที่กำหนดให้สอนเป็นเรื่องที่จะต้องเขียนขึ้นโดยไม่มีเค้าโครงเป็นส่วนมาก และถึงแม้บางเรื่องจะเป็นนิทาน ก็ยังยาวเกินขนาดความรู้ของนักเรียนแต่ละชั้น ผู้สอนจะต้องรู้จักตัดทอนดัดแปลงจึงจะเหมาะสม ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงจัดทำแบบฝึกหัดให้ได้มาตรฐานตามที่ต้องการ คือชั้นประถมปีที่ ๑ ประมาณ ๘๐—๑๐๐ คำ ชั้นประถมปีที่ ๒ ประมาณ ๑๐๐—๑๒๐ คำ ชั้นประถมปีที่ ๓ ประมาณ ๑๒๐—๑๕๐ คำ ชั้นประถมปีที่ ๔ ประมาณ ๑๕๐—๒๐๐ คำ และเลือกใช้ภาษาให้พอเหมาะสมกับวัยของนักเรียนแต่ละชั้นเป็นสำคัญ

หวังว่าแบบเรียนนี้คงจะเป็นประโยชน์แก่ครูและนักเรียนบ้างตามสมควร



ก.ก. ๙๓

บัญชีเรื่อง

แบบฝึกหัดที่	เรื่อง	หน้า
๑	บรรยายภาพ	๓
๒	”	๕
๓	”	๗
๔	”	๙
๕	”	๑๑
๖	”	๑๓
๗	”	๑๕
๘	”	๑๗
๙	เรื่องเด็กขณะอยู่บ้าน	๒๑
๑๐	เรื่องกระดานดำ	๒๒
๑๑	เรื่องกิริยาเรียบร้อย	๒๓
๑๒	เรื่องหมาจิ้งจอกกับแพะ	๒๔
๑๓	เรื่องมีใจเอื้อเฟื้อ	๒๕
๑๔	เรื่องเด็กใจบุญ	๒๖
๑๕	เรื่องลูกไก่อวดดี	๒๗
๑๖	เรื่องอาการที่ครูกระทำ	๒๘
๑๗	เรื่องแมว	๒๙
๑๘	เรื่องลิงขโมยกล้วยเด็ก	๓๐
๑๙	เรื่องตะปูเกือกม้า	๓๑
๒๐	เรื่องลากับจิ้งหรีด	๓๒

แบบฝึกหัดที่	เรื่อง	หน้า
๒๑	เรื่องที่ตั้งโรงเรียน	๓๕
๒๒	เรื่องเด็กเลี้ยงแกะ	๓๖
๒๓	เรื่องเต่าแข่งกับกระต่าย	๓๗
๒๔	เรื่องหมากับเงา	๓๗
๒๕	เรื่องราชสีห์กับหนู	๓๘
๒๖	เรื่องพ่อกับลูก	๓๘
๒๗	เรื่องตุ๊กตาของฉัน	๓๙
๒๘	เรื่องลูกแมวของฉัน	๔๐
๒๙	เรื่องผลไม้ที่ฉันชอบ	๔๐
๓๐	เรื่องคุณแม่ของฉัน	๔๑
๓๑	เรื่องน้องร้องไห้	๔๑
๓๒	เรื่องสวนครัวของโรงเรียน	๔๒
๓๓	เรื่องฉันจะเป็นนักเรียนดี	๔๓
๓๔	เรื่องธงชาติไทยสีสวย	๔๓
๓๕	เรื่องกา	๔๔
๓๖	เรื่องเวลาเช้า	๔๔
๓๗	เรื่องเล่นว่าว	๔๕
๓๘	เรื่องยุงเป็นสัตว์ร้าย	๔๕
๓๙	เรื่องลมหนาว	๔๖
๔๐	เรื่องวันขึ้นปีใหม่	๔๖

ตอนที่ ๑

บรรยายภาพ

สำหรับครู

การสอนบรรยายภาพตามแบบฝึกหัดต่อไปนี้ ผู้สอนควรดำเนินการสอนเป็นขั้น ๆ ดังนี้ :—

(๑) ให้นักเรียนดูภาพ แล้วบอกปากเปล่าว่าเป็นภาพอะไร เกี่ยวข้องกับนักเรียนอย่างไร เช่นให้รู้ว่า หวีมีไว้สำหรับใช้หวีผม นาฬิกามีไว้สำหรับดูเวลา เป็ดว่ายน้ำได้ และยุงนำเชื้อโรคได้ เหล่านี้เป็นต้น

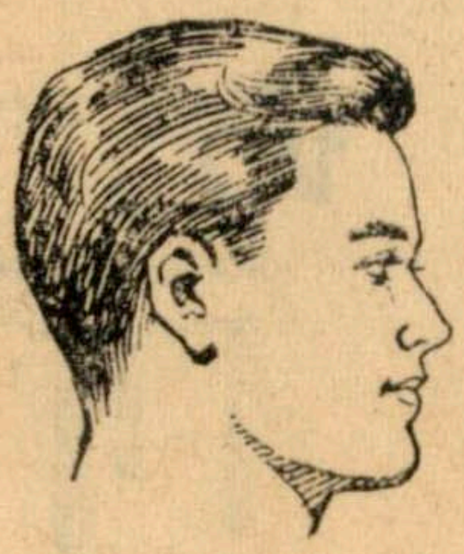
(๒) ให้นักเรียนดูภาพ แล้วเขียนคำอธิบายใต้ภาพให้ได้ความว่าเป็นภาพอะไร แสดงอาการอย่างไร โดยยังไม่ให้ดูตัวหนังสือข้างหลังภาพ เมื่อเขียนครบถ้วนตามที่ผู้สอนกำหนดให้แล้ว จึงพลิกดูว่าถูกต้องตรงกันหรือไม่

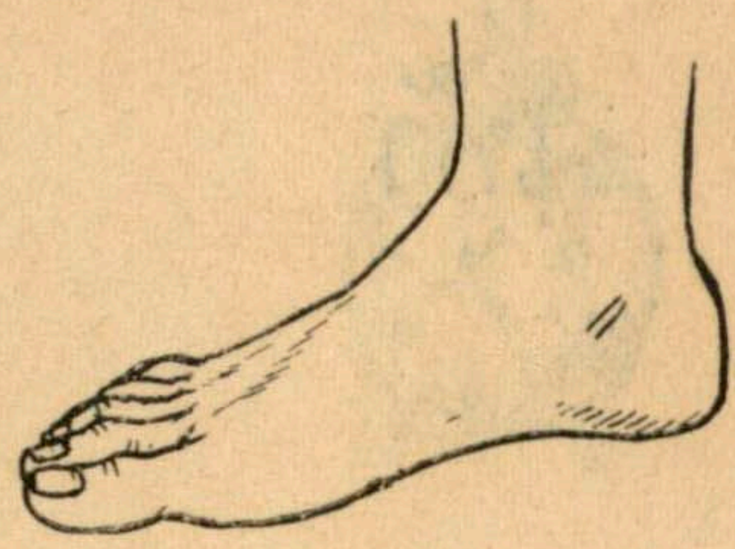
(๓) ถ้ามีทางจะทำได้ ขอให้ท่านผู้สอนจำลองภาพขึ้นชุดหนึ่ง เขียนเป็นตัวหนังสือชุดหนึ่ง ผู้สอนชี้ภาพใดภาพหนึ่ง แล้วให้นักเรียนเอาแผ่นที่เป็นตัวหนังสือมาวางให้ได้ความตรงกัน หรือจะเปลี่ยนเป็นชี้แผ่นตัวหนังสือ แล้วให้หยิบแผ่นภาพมาวางให้ตรงกันก็ได้

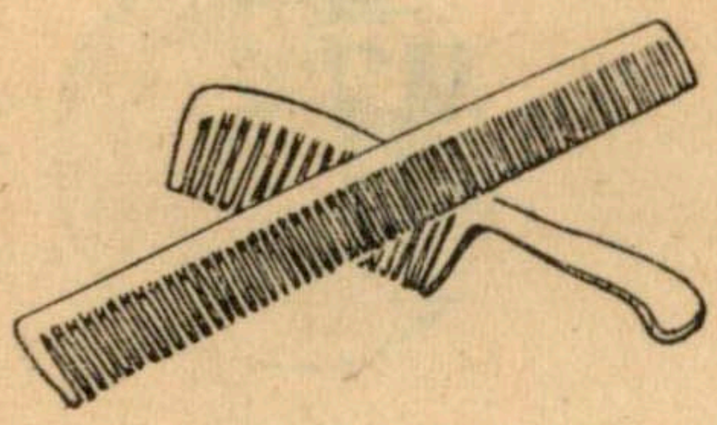
(๔) ให้นักเรียนขยายข้อความจากภาพ เช่น รูปครูชักธง ให้นักเรียนหาข้อความมาขยายให้ได้ความมากขึ้น เช่นให้รู้ว่าเวลาอะไร ครูจึงชักธง เวลาครูชักธง นักเรียนทำอย่างไร ทำไมจึงต้องทำเช่นนั้น หรือในภาพ เด็กเดิน เด็กยืน เด็กวิ่ง เด็กกระโดด ผู้สอนอาจสอนให้นักเรียนรวมความว่า ในภาพนี้มีเด็ก ๔ คน เด็กคนหนึ่งยืน เด็กคนหนึ่งเดิน เด็กคนหนึ่งวิ่ง และเด็กคนหนึ่งกระโดด ดังนี้เป็นต้น

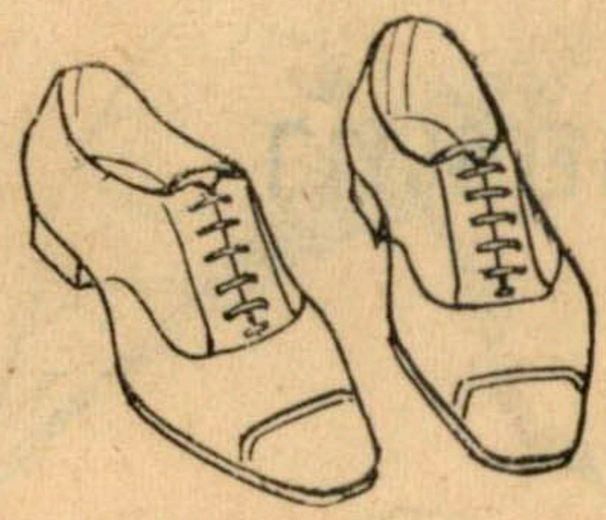
(๕) การสอนบรรยายภาพเท่าที่จัดทำเป็นแบบฝึกหัดไว้นี้ มิได้มุ่งหมายที่จะให้สอนเรียงกันทุกแบบฝึกหัดไป ผู้สอนควรจะสอนสลับกับแบบฝึกหัดอื่น เช่น แบบฝึกหัดเขียนประโยคสั้น ๆ หรือบรรยายเรื่องบ้าง ดังนี้

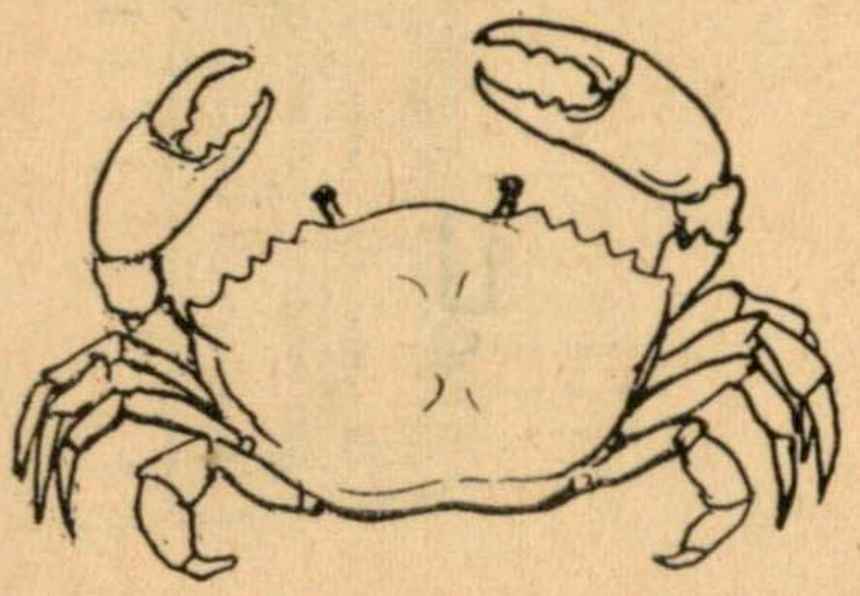
แบบฝึกหัดที่ ๑

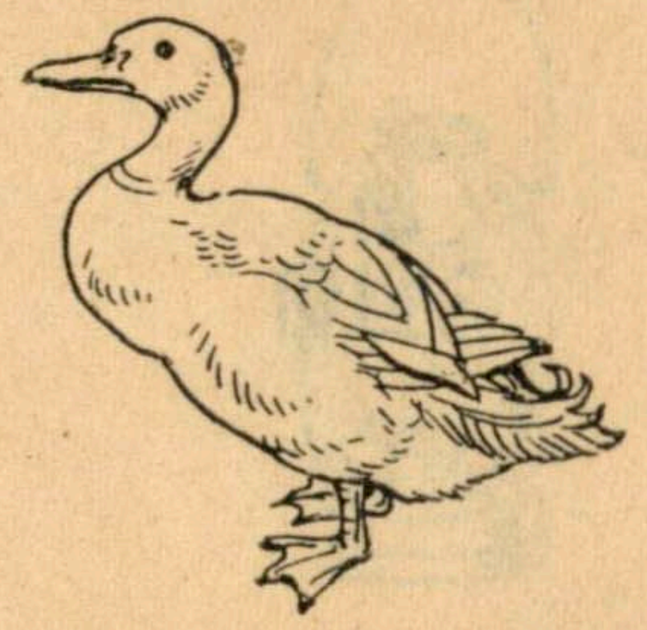


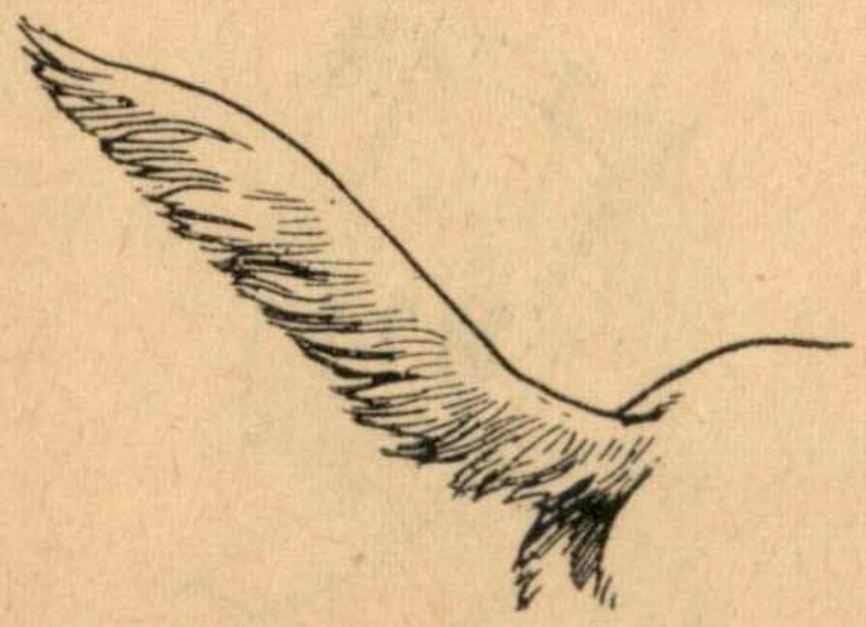


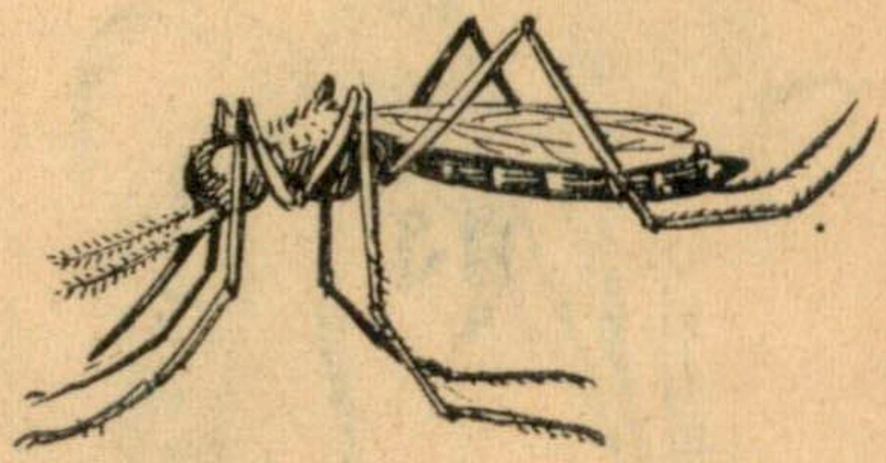












เท้า

หัว

รองเท้า

หวี

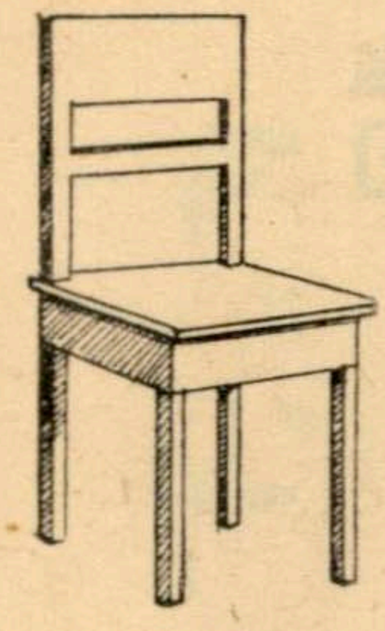
เป็ด

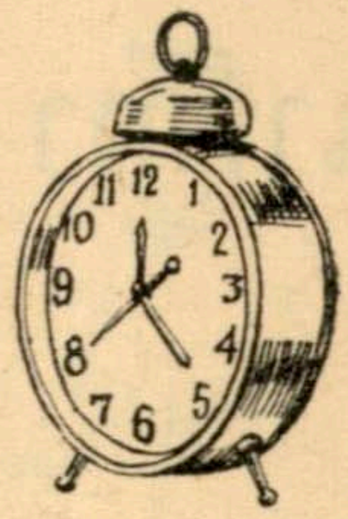
ปู

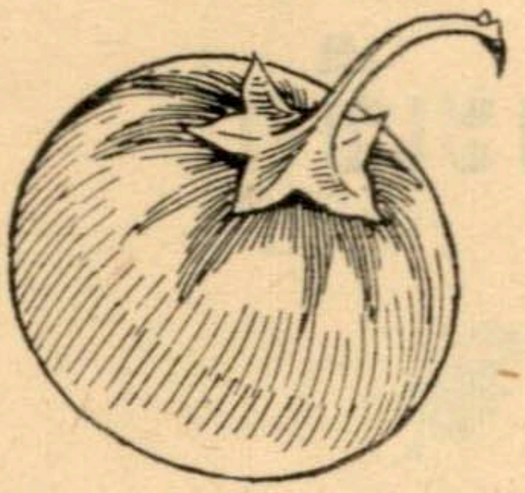
ยุง

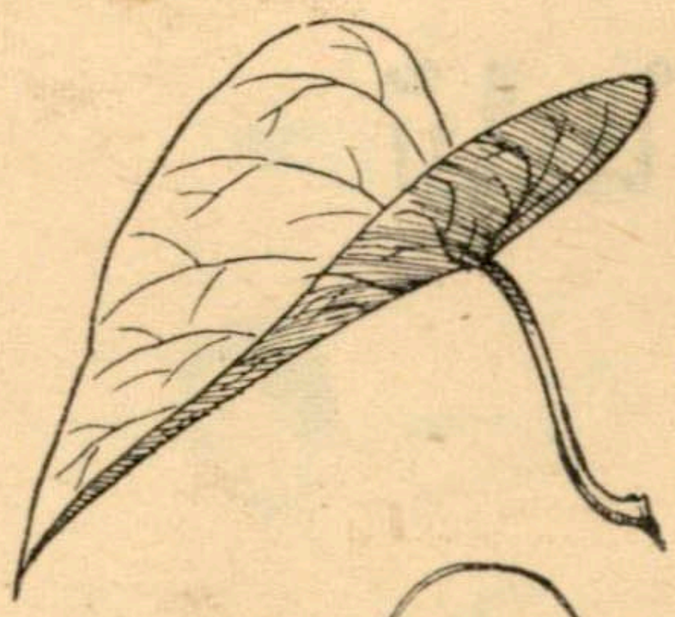
หาง

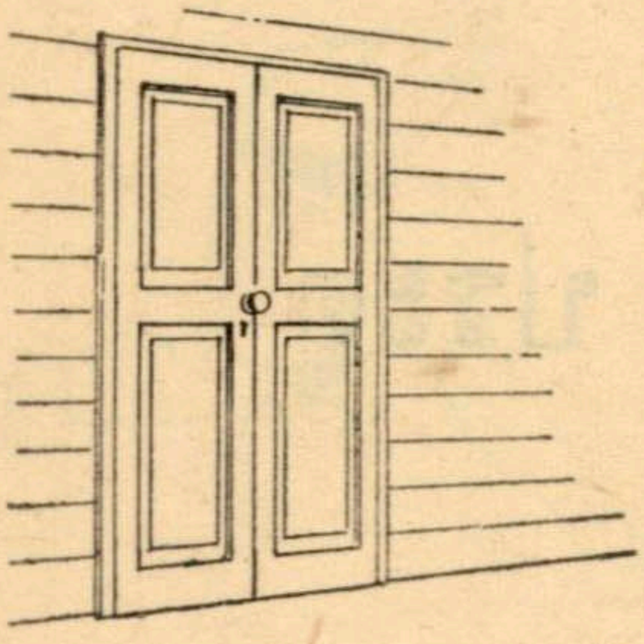
แบบฝึกหัดที่ ๒

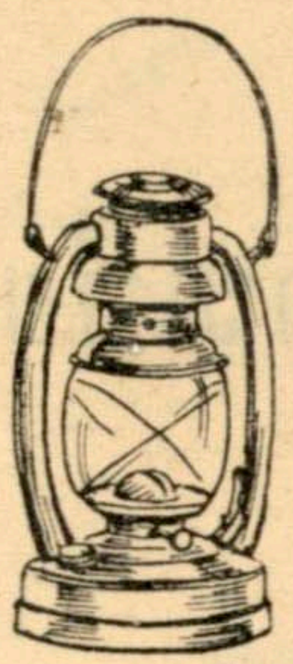


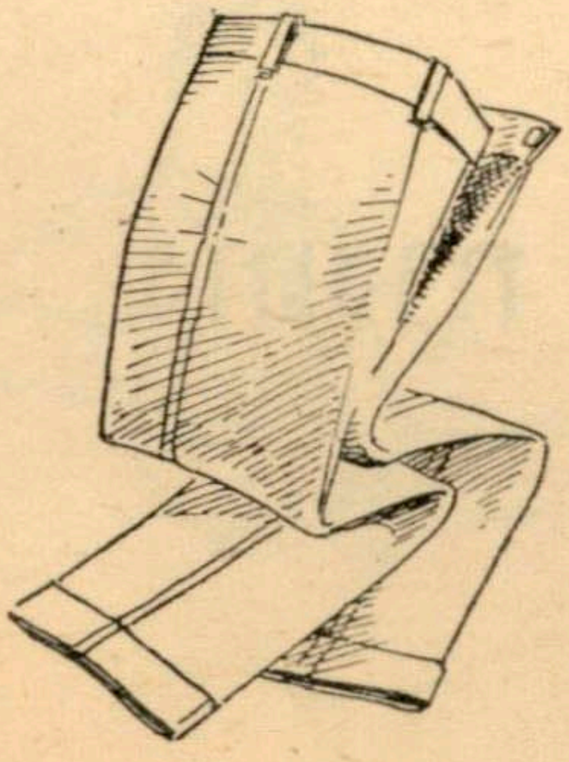














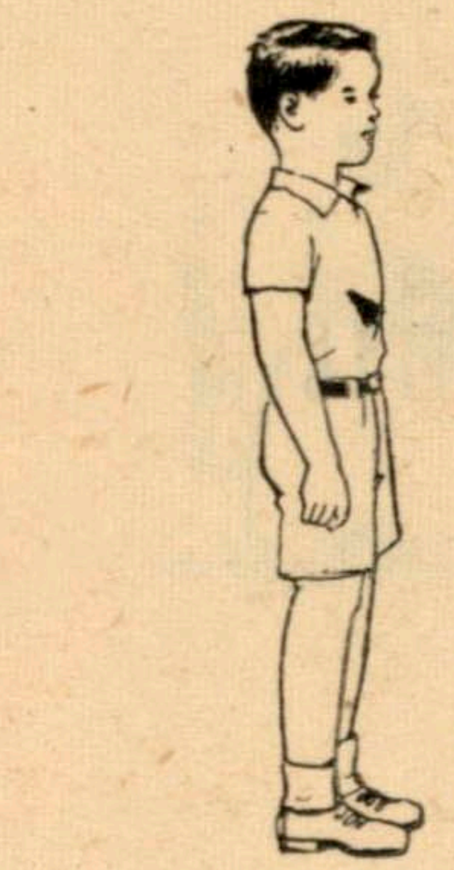
นาพิกา เก้าอี้

ใบไม้ มะเขือ

ตะเกียง ประตู

รวงข้าว กางเกง

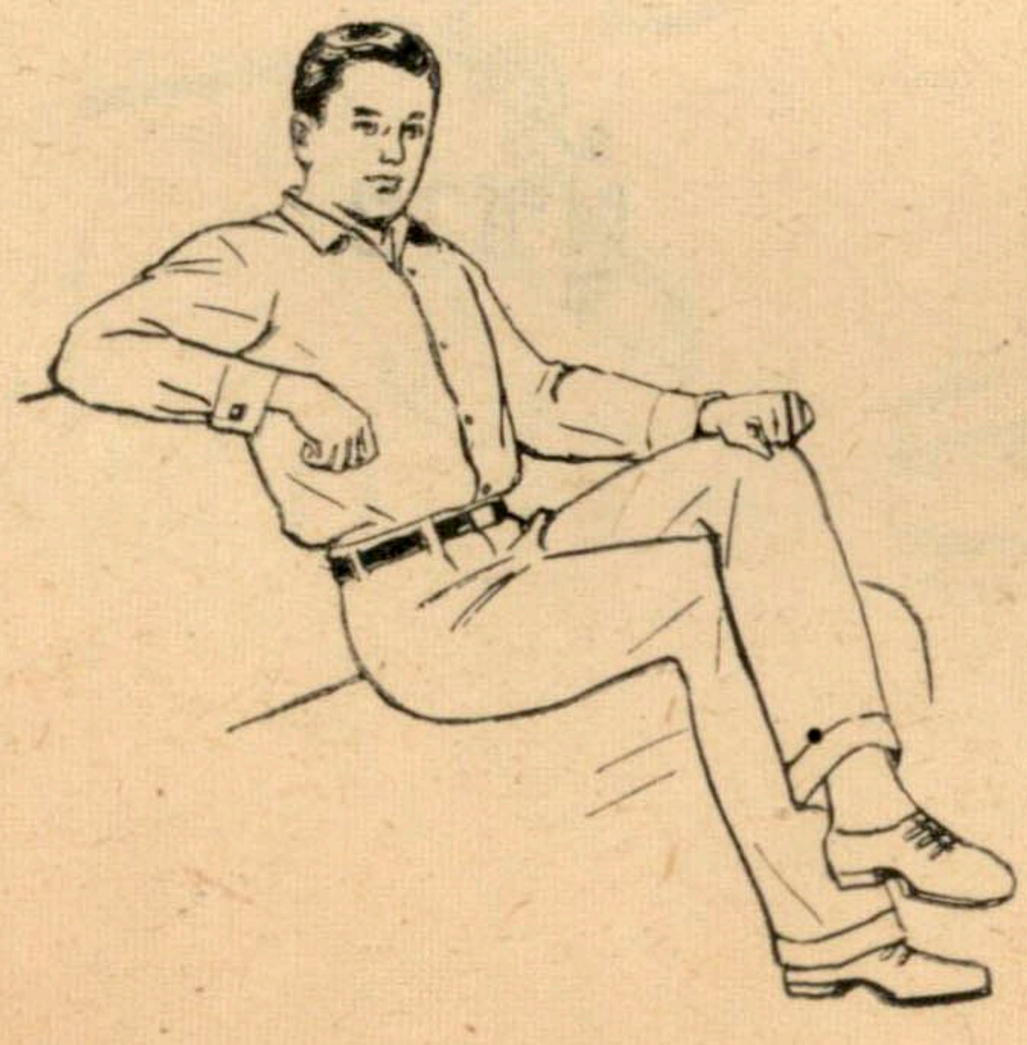
แบบฝึกหัดที่ ๓

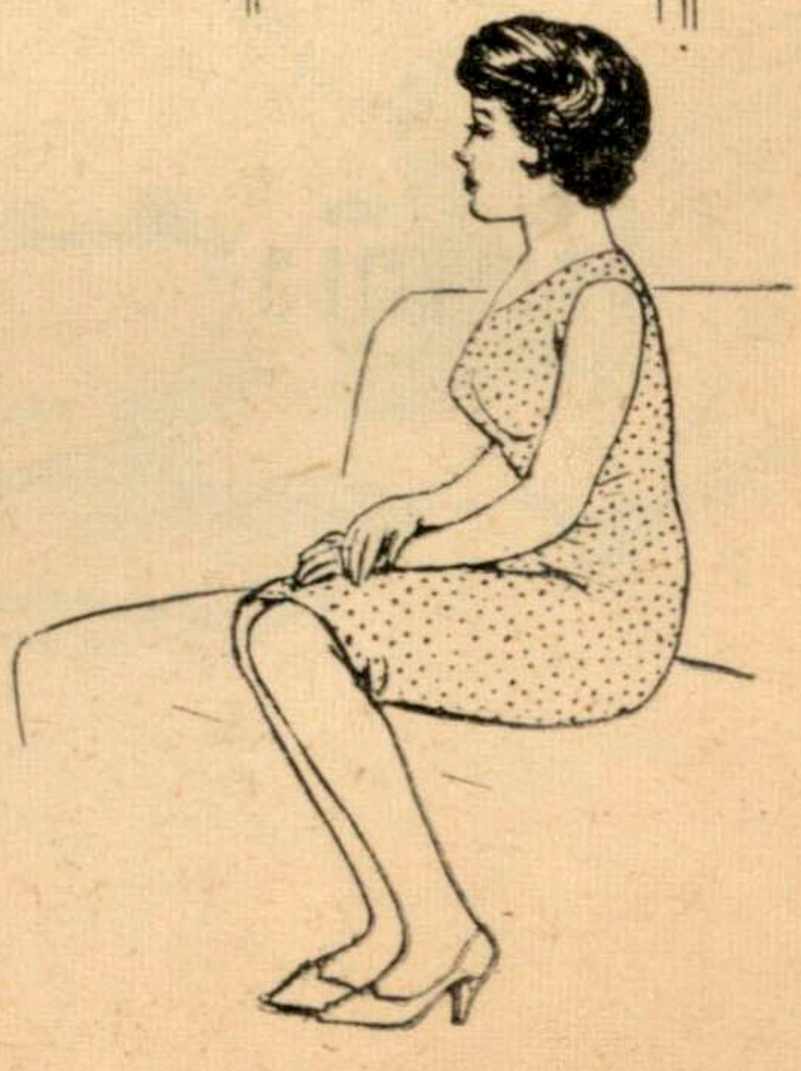












เด็กเดิน

เด็กยืน

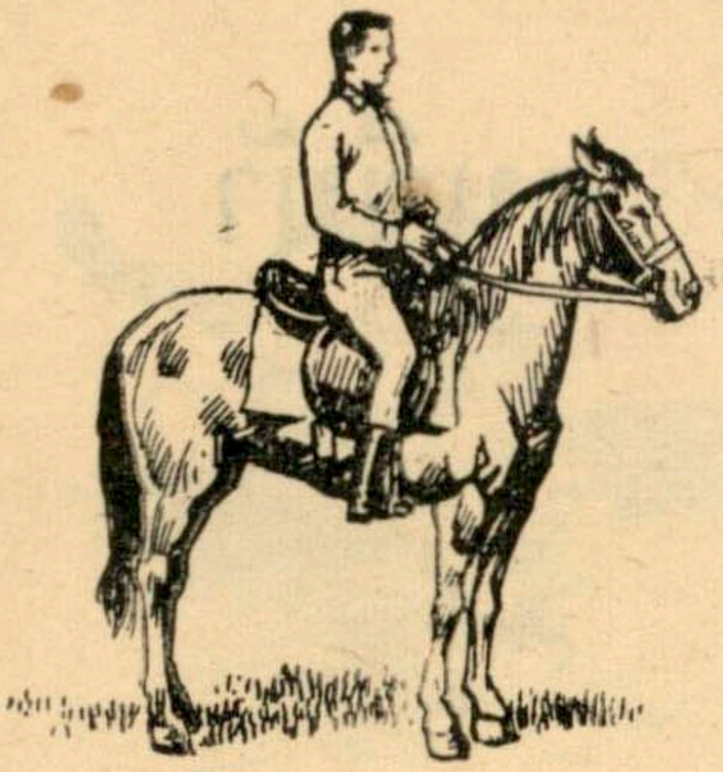
เด็กกระโดด

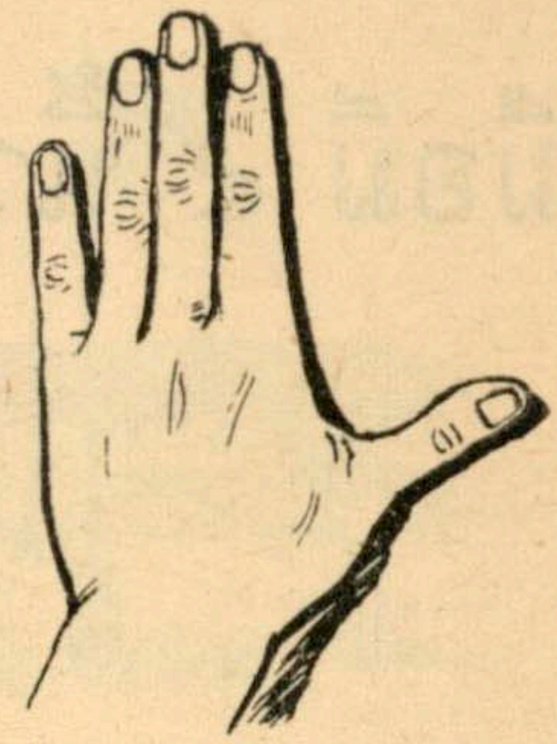
เด็กวิ่ง

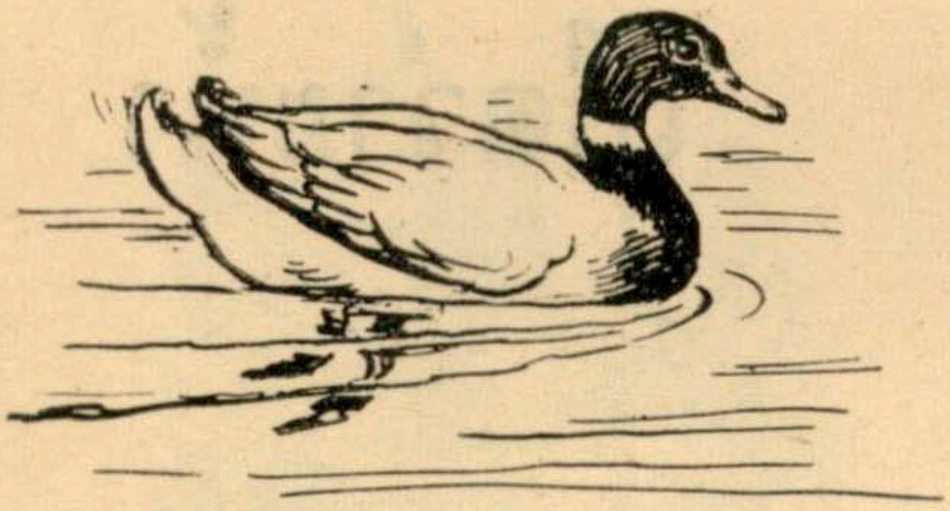
ผู้หญิง

ผู้ชาย

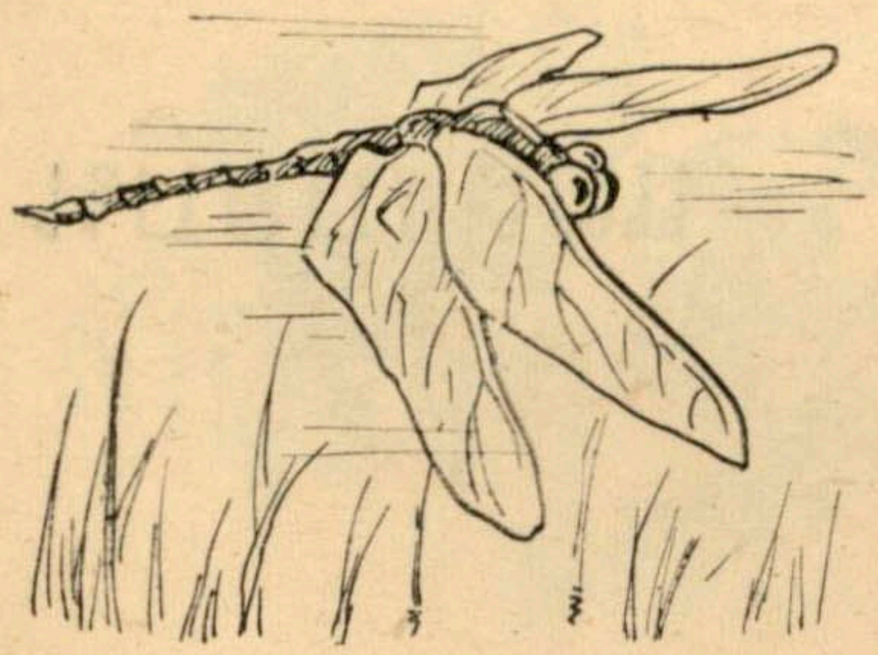
แบบฝึกหัดที่ ๔

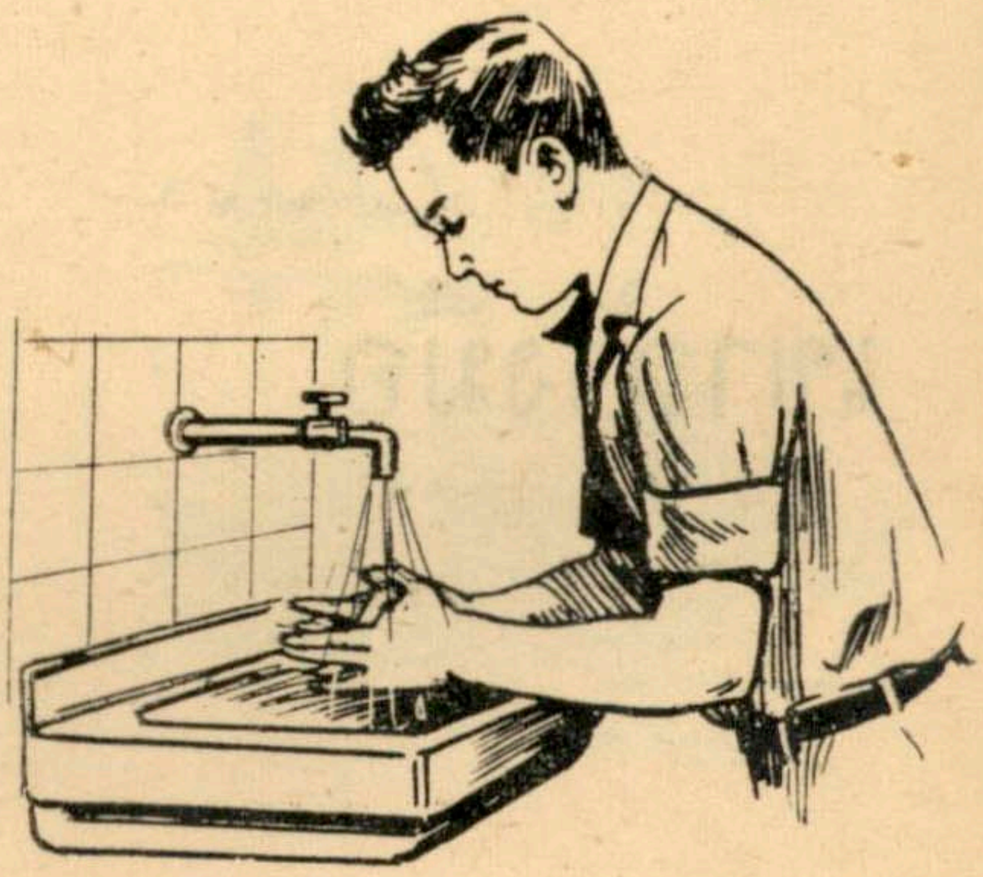












มือมี ๕ นิ้ว

คนขี่ม้า

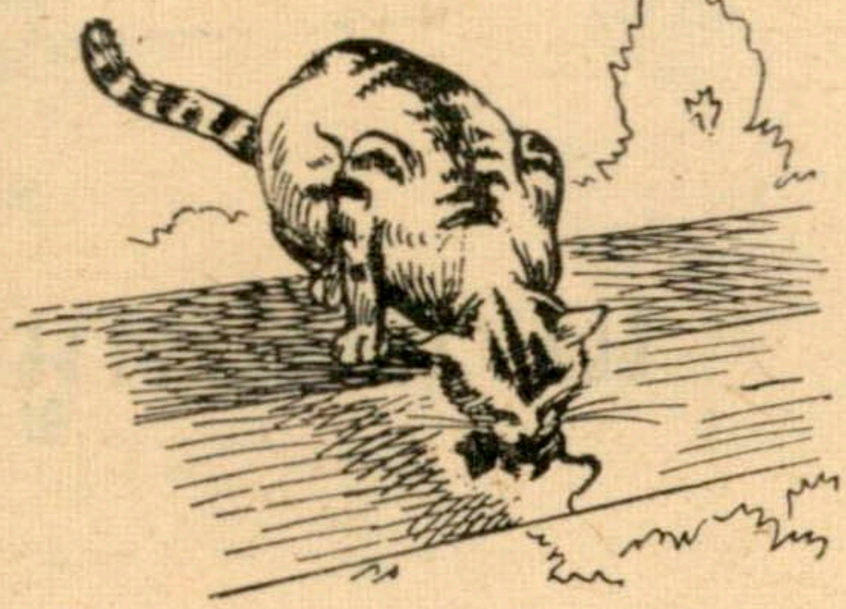
เด็กอมนิ้วมือ

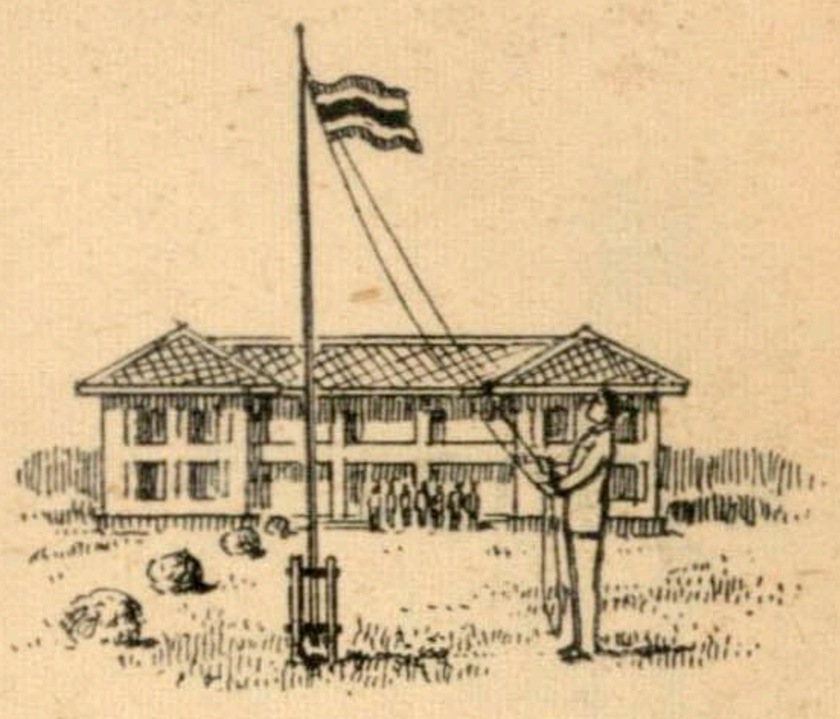
เป็ดว่ายน้ำ

เขาล้างมือ

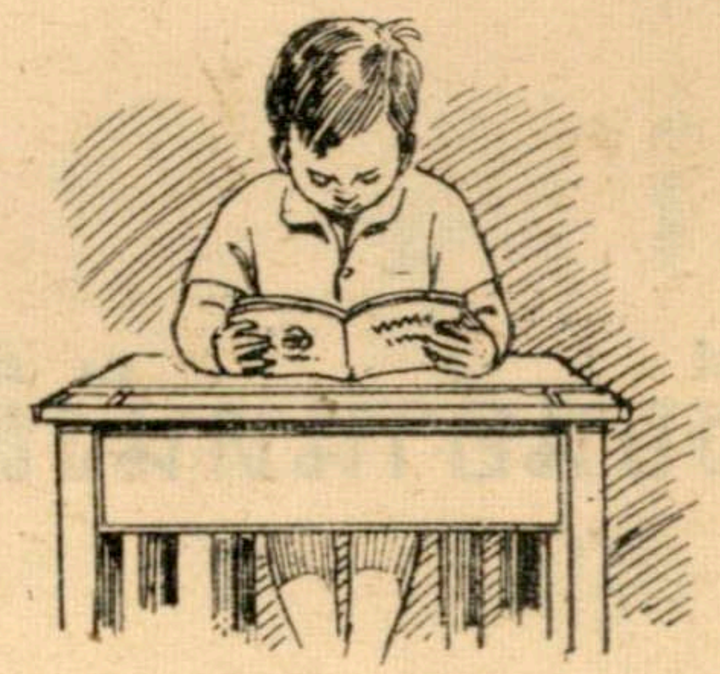
แมลงปอบิน

แบบฝึกหัดที่ ๕

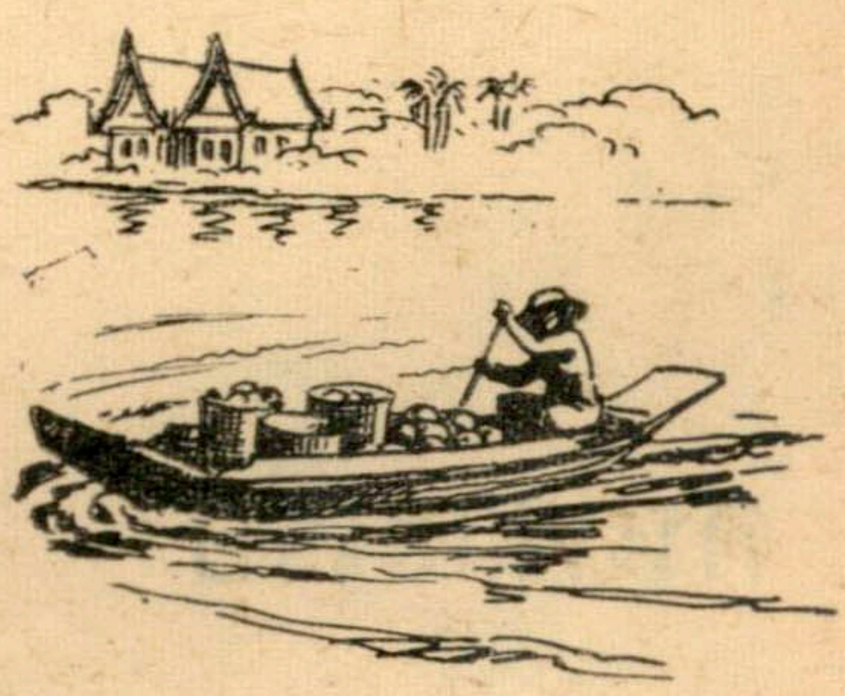












ครูชักธง

แมวคาบหนู

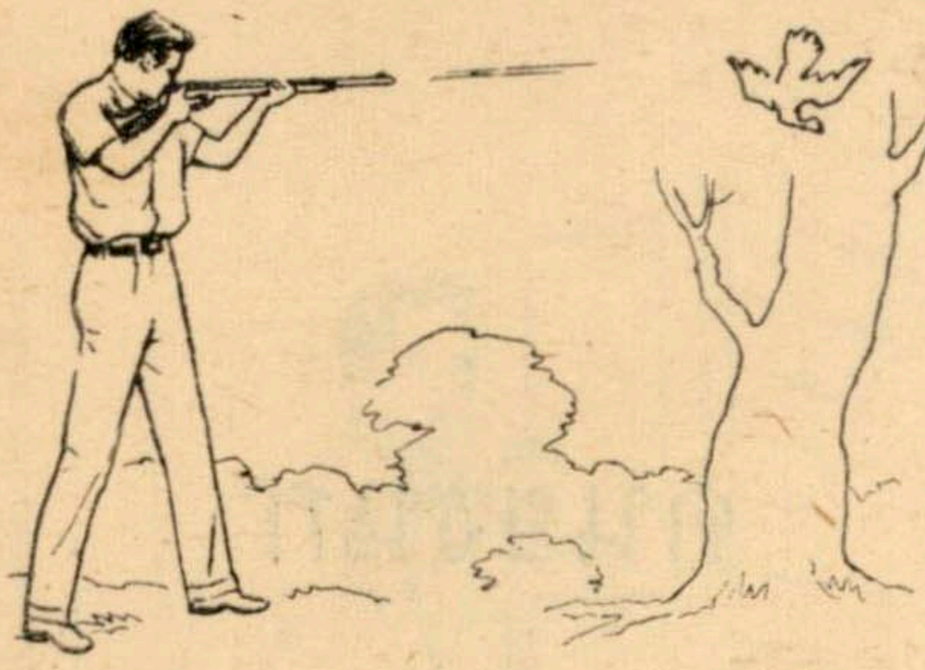
นักเรียนอ่านหนังสือ

เด็กเตะตะกร้อ

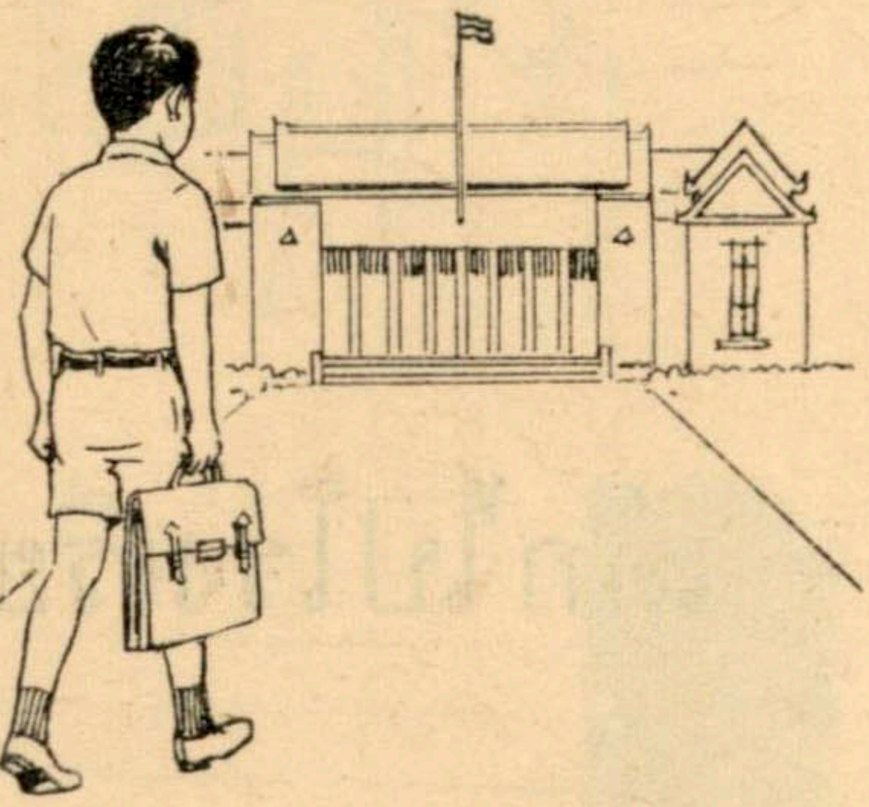
คนพายเรือ

ชาวนาดำนา

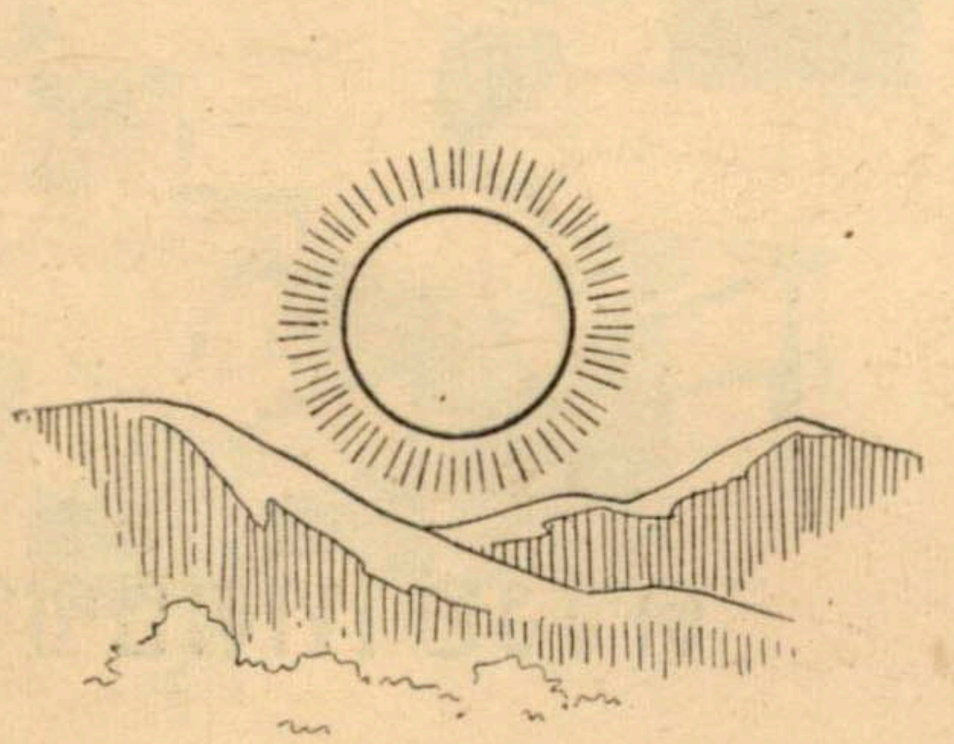
แบบฝึกหัดที่ ๖

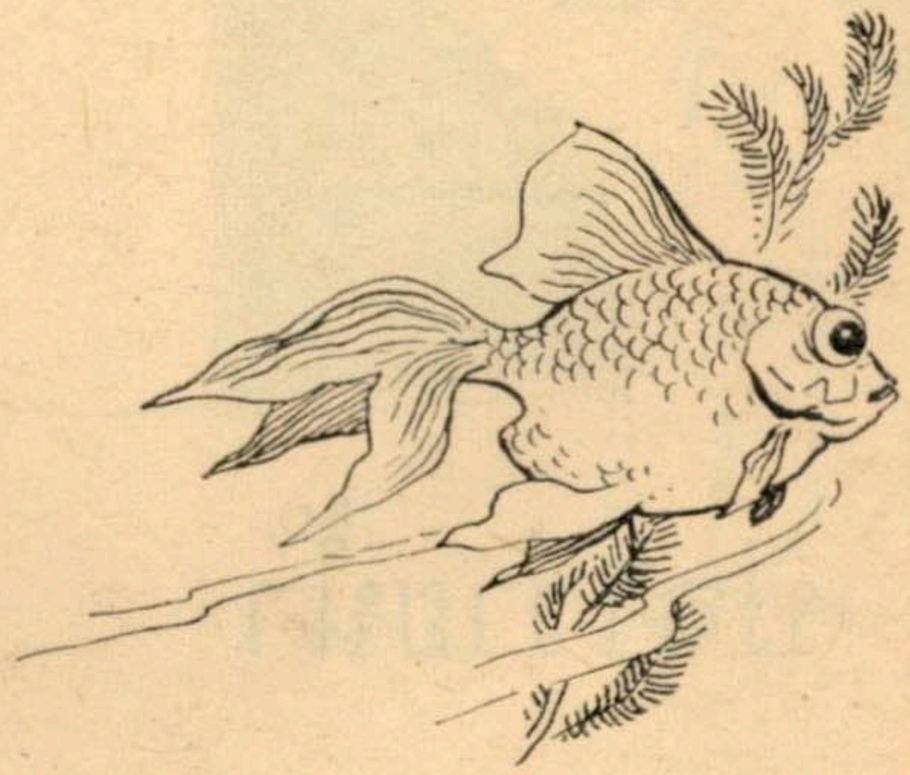










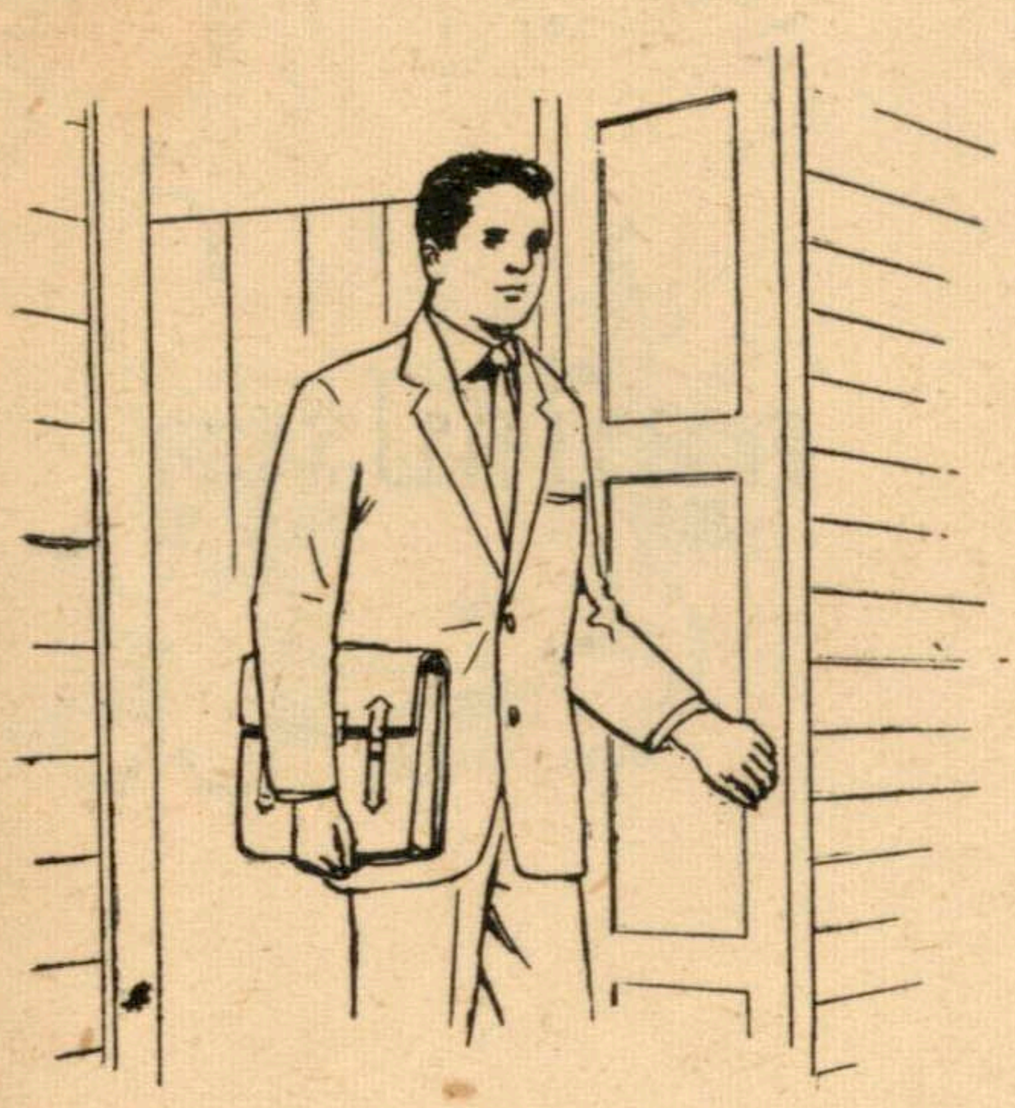


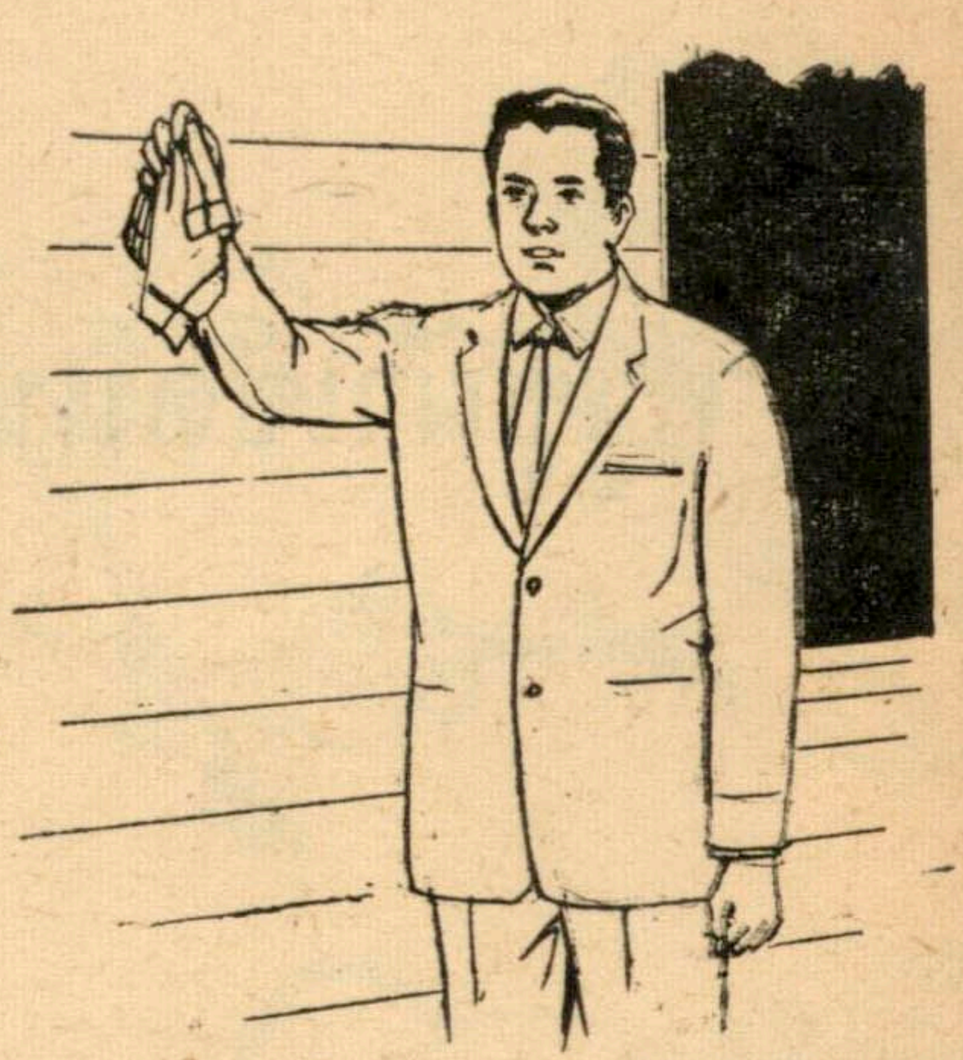
เด็กปลูกต้นไม้ คนยิงนก

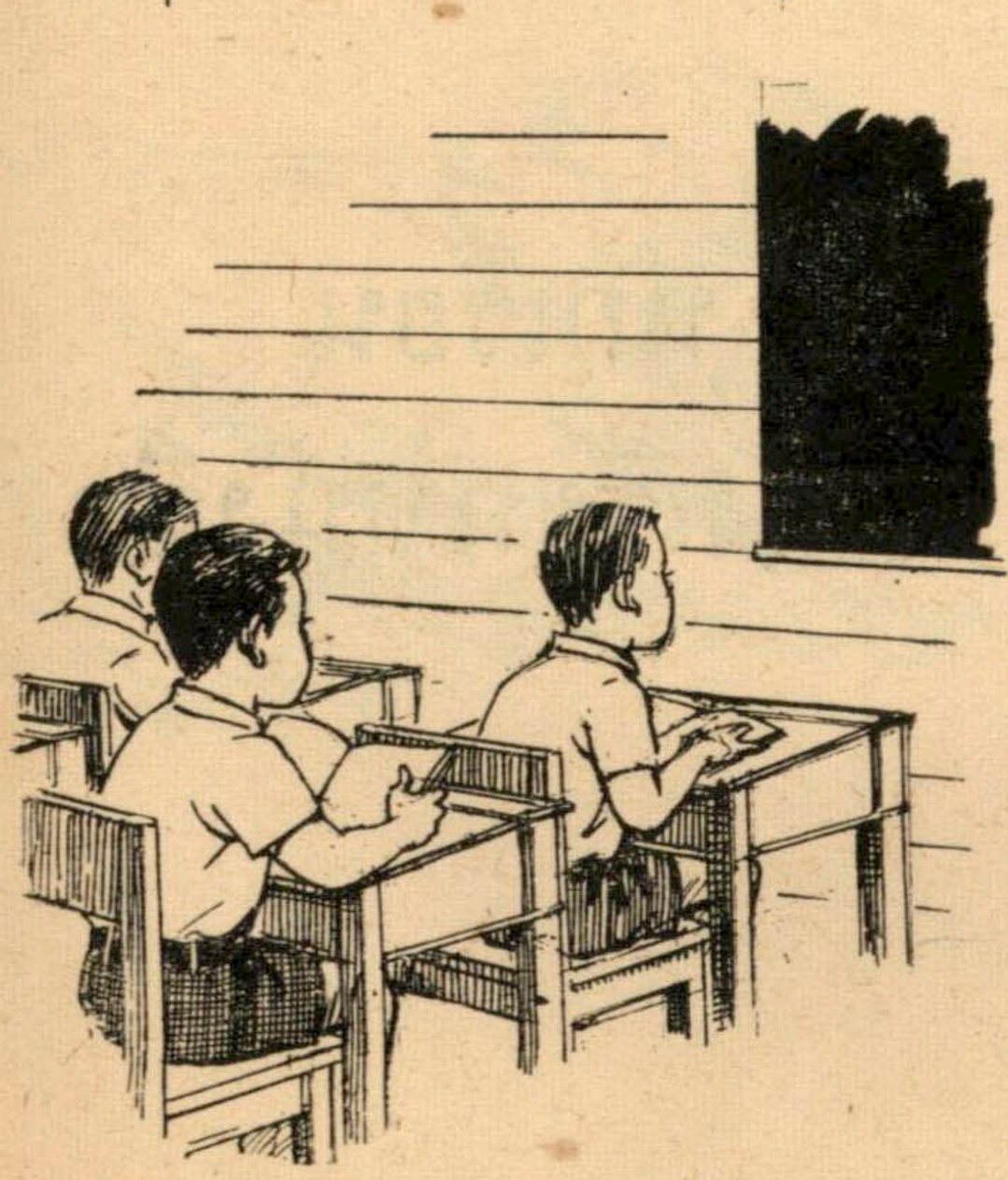
ครูสั่นกระดิ่ง เด็กไปโรงเรียน

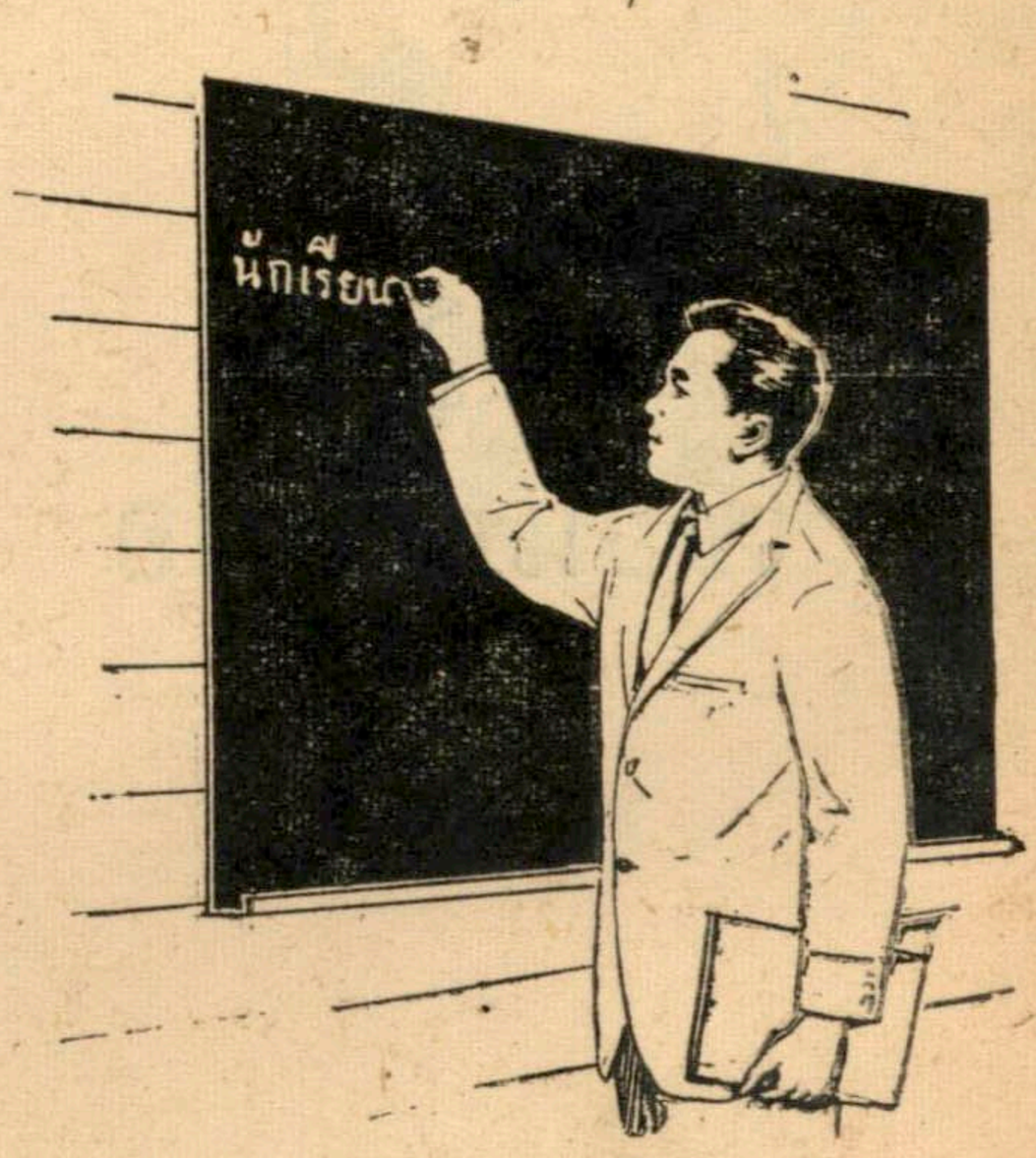
ปลาว่ายน้ำ ดวงอาทิตย์ขึ้น

แบบฝึกหัดที่ ๗







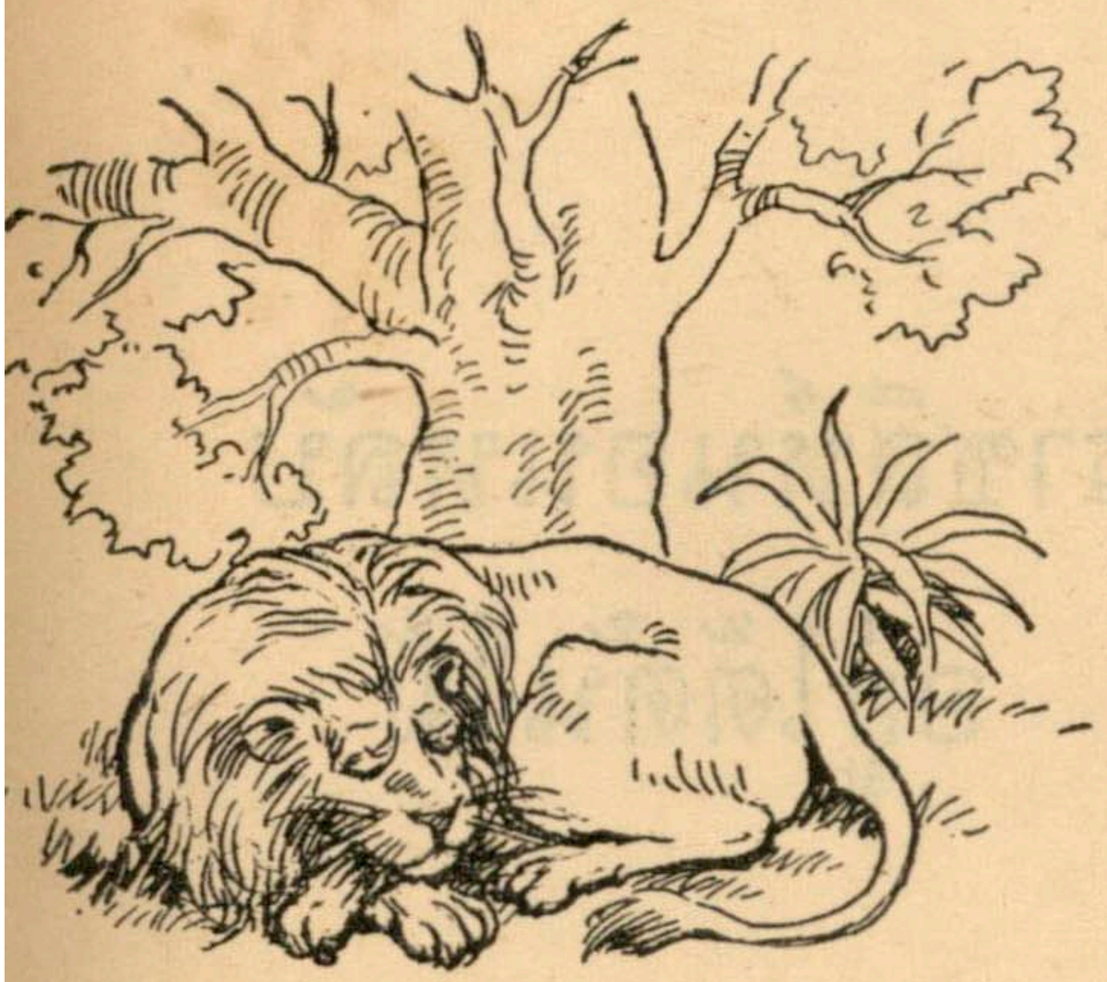


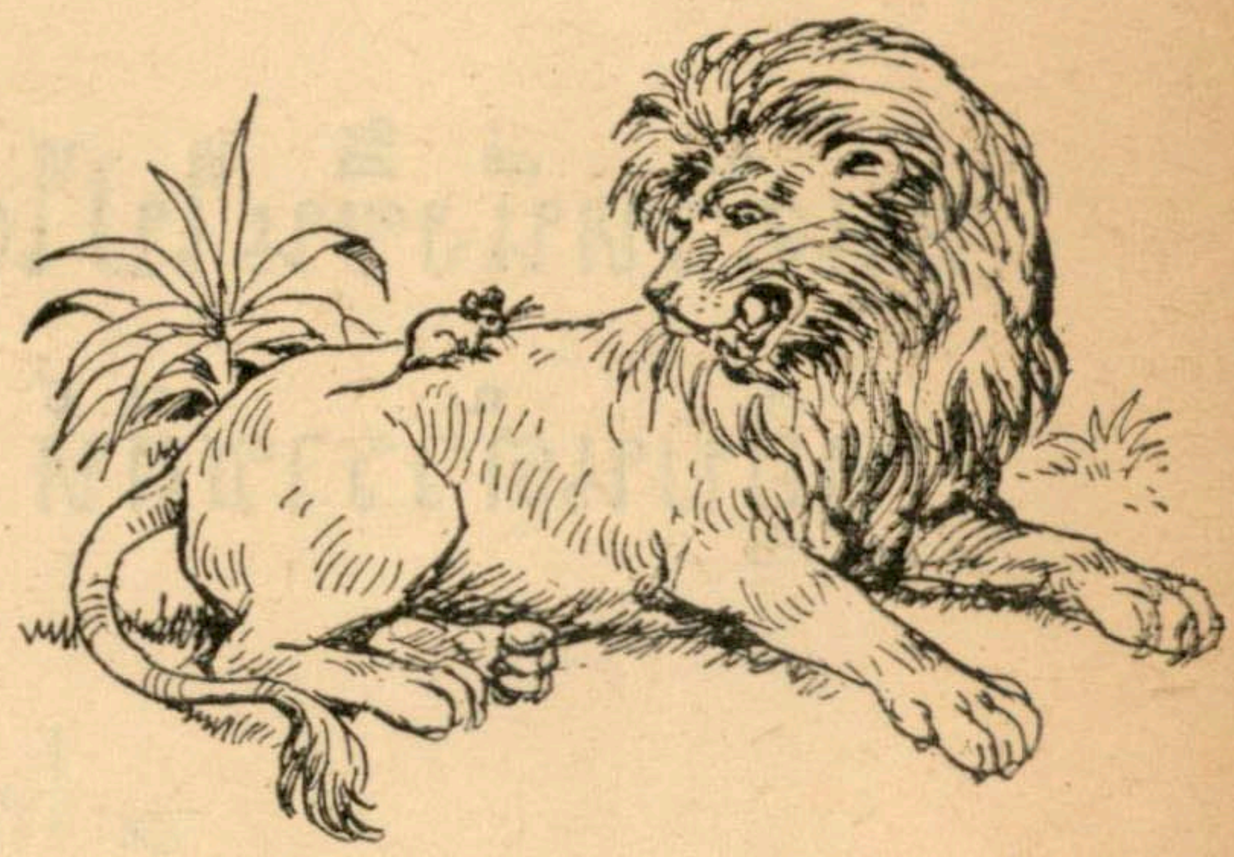
ครูชูผ้าเช็ดหน้า ครูเปิดประตู

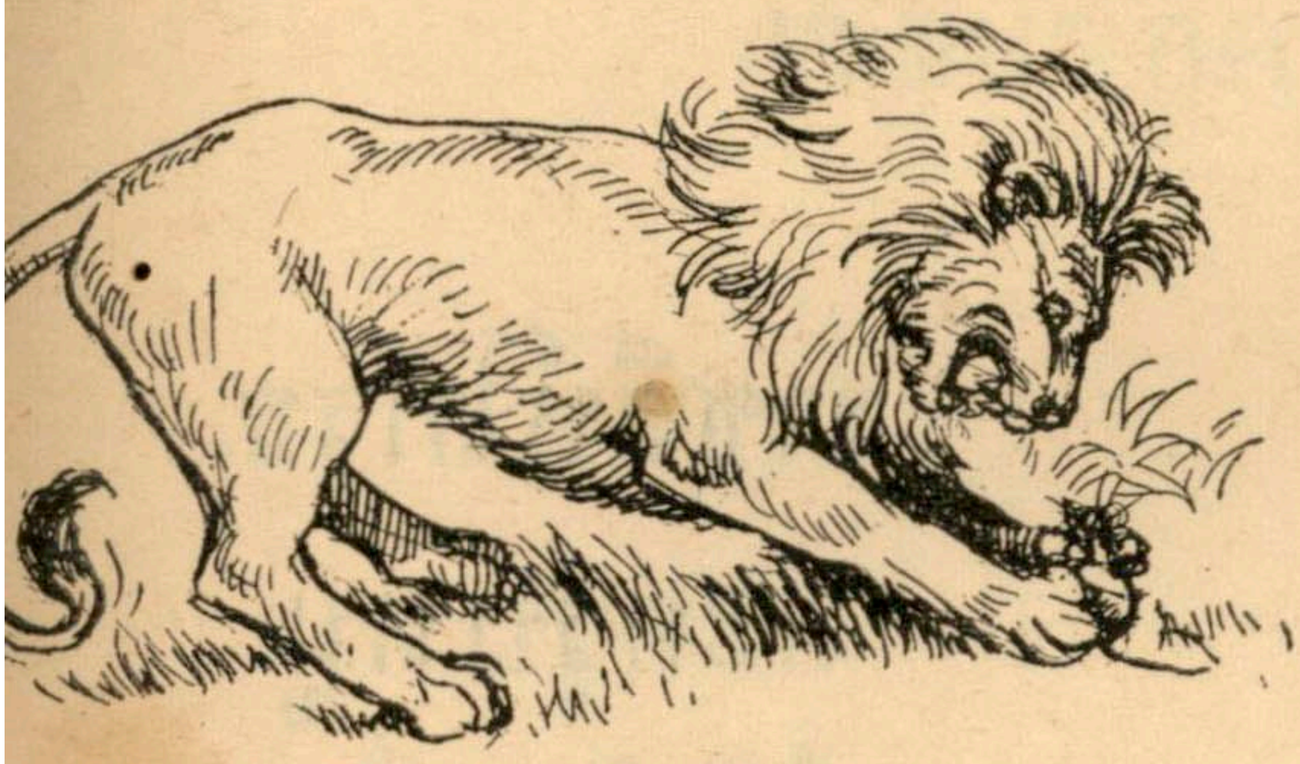
ครู
เขียนหนังสือ

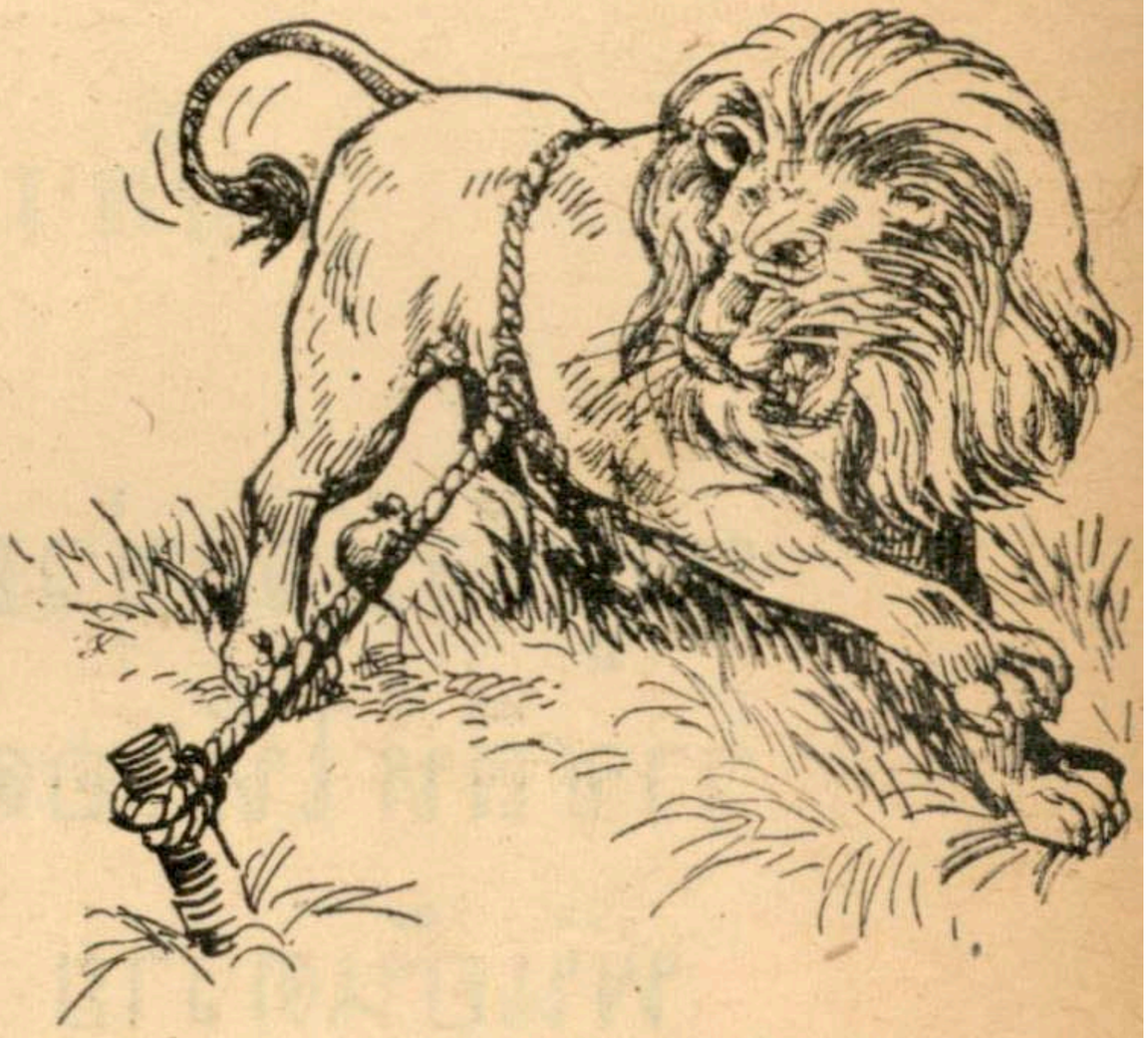
นักเรียน
กำลังเรียนหนังสือ

แบบฝึกหัดที่ ๘









หนูตัวหนึ่งขึ้นไปไต่ ราชสีห์นอนหลับ
อยู่บนตัวราชสีห์ อยู่ใต้ต้นไม้

หนูกัดบ่วงช่วย ราชสีห์โกรธ
ราชสีห์ให้รอด ตะครุบหนู
พ้นอันตราย ไว้ตัวหนึ่ง

ตอนที่ ๒

เขียนข้อความสั้น ๆ

สำหรับครู

ในการสอนเขียนข้อความสั้น ๆ ตามแบบฝึกหัดต่อไปนี้ ผู้สอนควรดำเนินการสอนเป็นขั้น ๆ ดังนี้ :—

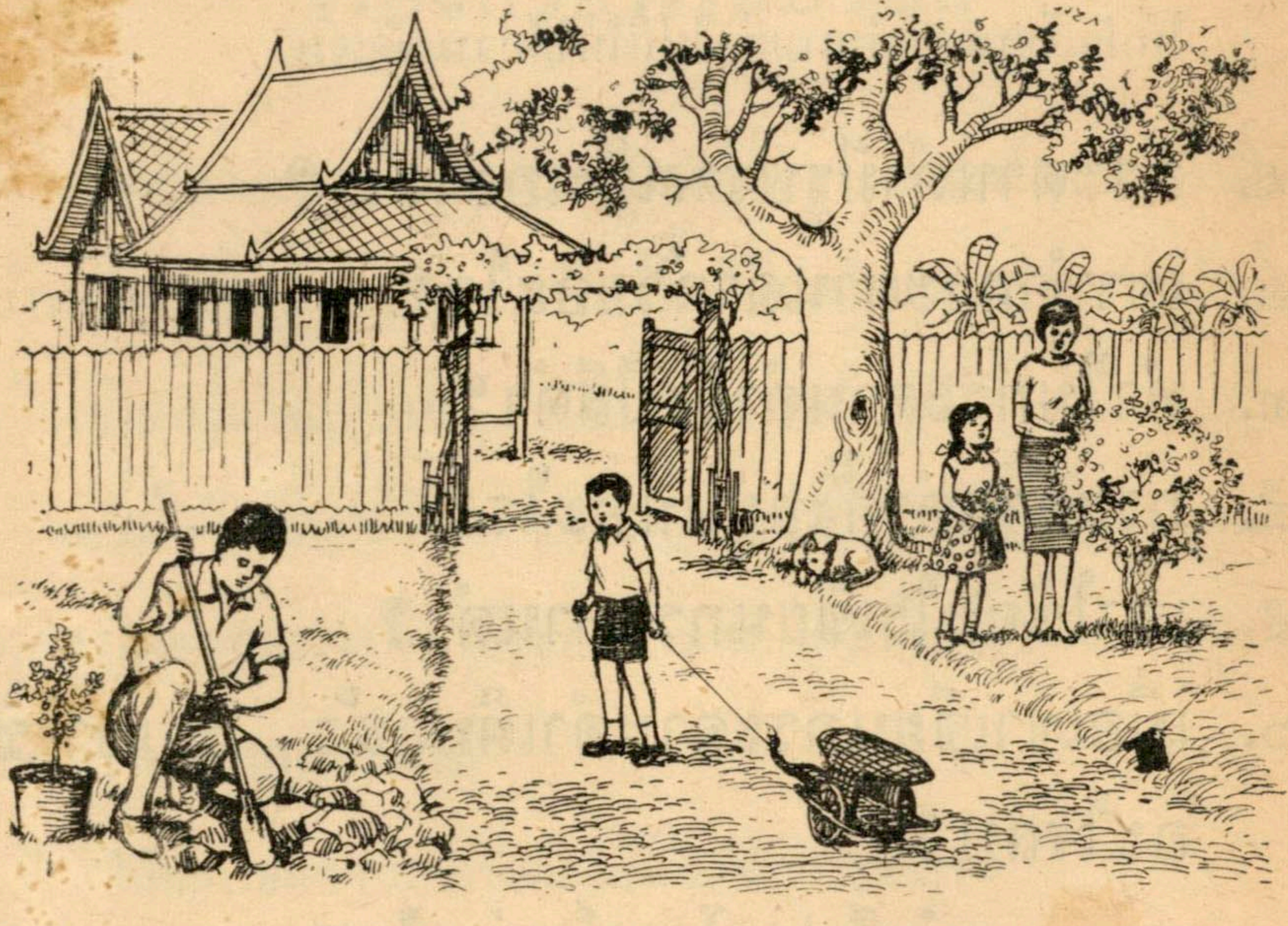
(๑) ให้นักเรียนดูภาพ สัตว์ และสิ่งของ แล้วถามถึงลักษณะธรรมชาติ ประโยชน์และโทษของสิ่งนั้น ๆ ให้นักเรียนตอบปากเปล่าเสียตอนหนึ่งก่อน แล้วจึงให้เขียนเป็นข้อความสั้น ๆ ภายในประมวลคำที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว

(๒) ในการทำแบบต่อไปนี้ ไม่จำเป็นต้องทำตามลำดับข้อ จะให้ทำข้อใดก่อนหลัง หรือจะสอนสลับกับวิธีสอนบรรยายภาพและบรรยายเรื่องก็ได้

(๓) เมื่อหัดให้นักเรียนเขียนตอบเป็นข้อความสั้น ๆ ได้แล้ว ต่อไปให้เอาข้อความสั้น ๆ นั้นมารวมเป็นเรื่องเดียวกัน โดยใช้บทเชื่อมง่าย ๆ ที่ใช้อยู่เสมอ เช่น และ กับ แก่ แต่ แล้ว จึง ซึ่ง ฯลฯ มาเป็นบทเชื่อม โดยไม่ต้องให้นักเรียนรู้ถึงไวยากรณ์ เพราะเป็นการสอนภาษาเท่านั้น

แบบฝึกหัดที่ ๙

เรื่องเด็กขณะอยู่บ้าน



ให้นักเรียนดูภาพข้างบนนี้ แล้วเขียนคำตอบให้ได้ความชัดเจน

๑. ภาพนี้มีอะไรบ้าง ?

๒. ต้นไม้อยู่ที่ไหน?

๓. ผู้ชายกำลังทำอะไร?

๔. ผู้หญิงกำลังทำอะไร?

๕. ภาพนี้มีเด็กกี่คน?

๖. เด็กชายกำลังทำอะไร?

๗. เด็กหญิงถืออะไร?

๘. สุนัขอยู่ที่ไหน?

แบบฝึกหัดที่ ๑๐

เรื่องกระดานดำ

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ได้ความชัดเจน

๑. กระดานดำมีรูปร่างเป็นอย่างไร?

๒. เขาทำกระดานดำด้วยอะไร?

๓. ทำไมกระดานดำจึงมีสีดำ?

๔. กระดานดำตั้งอยู่บนอะไร?

๕. เขาใช้อะไรเขียนกระดานดำ?

๖. เมื่อเขาเขียนกระดานดำเต็มแล้ว เขาใช้อะไรลบ?

๗. กระดานดำมีประโยชน์อย่างไร?

๘. ในห้องนี้มีกระดานดำกี่แผ่น?

แบบฝึกหัดที่ ๑๑

เรื่องกิริยาเรียบร้อย

เด็กสองคนเล่นโยนลูกหนังอยู่ที่ถนน ลูกหนังตกเข้าไปในบ้านแห่งหนึ่ง เด็กคนโตปีนรั้วเข้าไปหมายจะเก็บลูกหนังนั้น เมื่อเจ้าของบ้านเห็นเข้า ก็ไล่ออกจากบ้านทันที เด็กคนเล็กเห็นดังนั้นจึงเดินเข้าไปทางประตู ยกมือไหว้เจ้าของบ้าน แล้วพูดจาโดยอ่อนหวาน เจ้าของบ้านเห็นเด็กนั้นเรียบร้อย ก็ยอมให้เข้าไปเก็บลูกหนังได้

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ได้ความชัดเจน

๑. เด็กสองคนเล่นอะไรอยู่ที่ถนน?

๒. ลูกหนังตกไปที่ไหน?

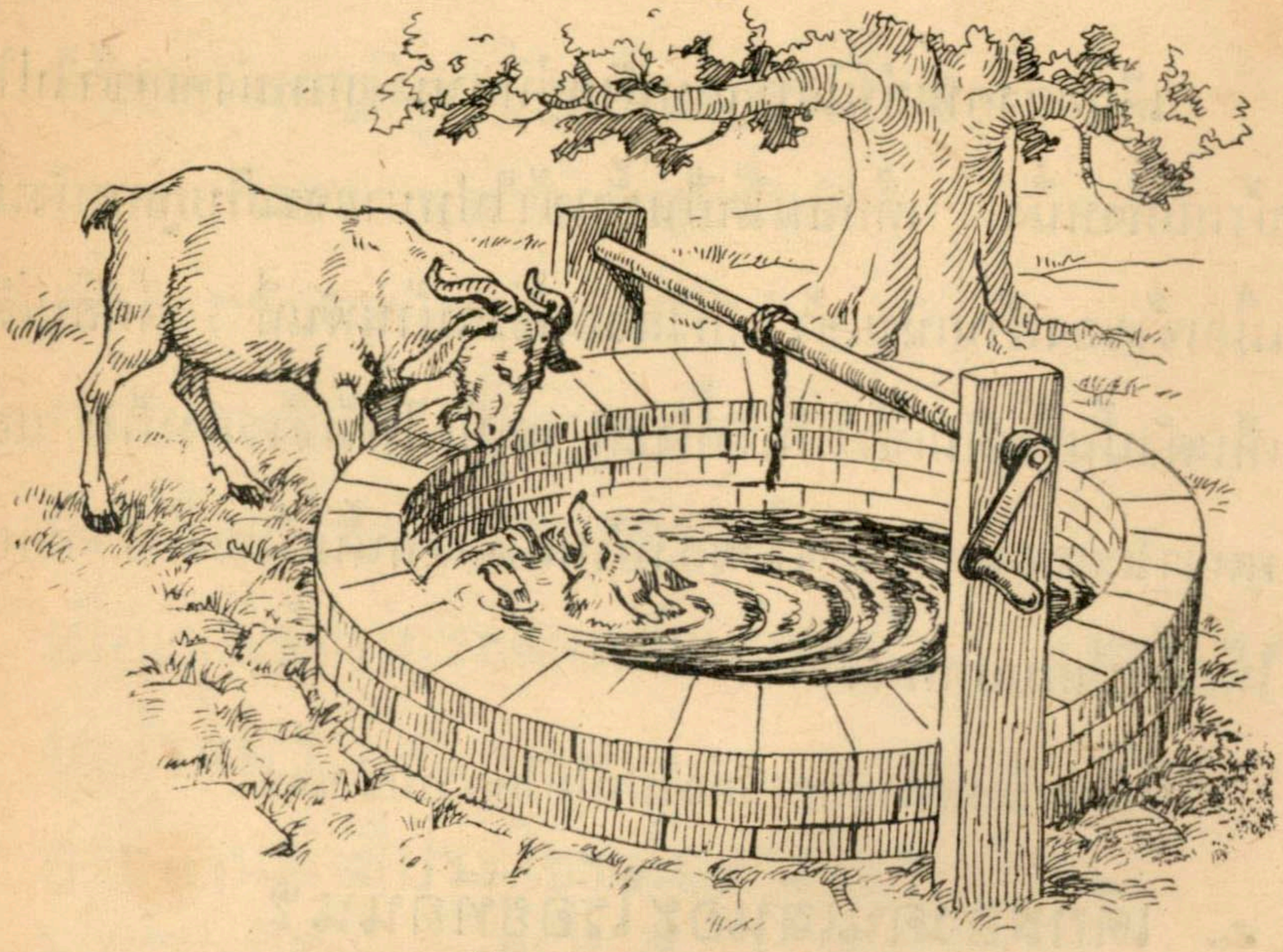
๓. เด็กคนโตทำอย่างไร?

๔. เจ้าของบ้านเห็นเข้าทำอย่างไร?

๕. เด็กคนเล็กทำอย่างไรจึงเก็บลูกหนังได้?

๖. ทำไมเจ้าของบ้านจึงยอมให้เด็กคนเล็กเข้าไปเก็บลูกหนังได้?

แบบฝึกหัดที่ ๑๒
เรื่องหมาจิ้งจอกกับแพะ



ให้นักเรียนดูภาพข้างบนนี้ แล้วเขียนคำตอบให้ได้ความชัดเจน

๑. ในภาพนี้มีอะไรบ้าง?

๒. ทำไมหมาจิ้งจอกจึงลงไปอยู่ในบ่อ?

๓. ทำไมแพะจึงมาที่บ่อ?

๔. แพะเห็นหมาจิ้งจอกอยู่ในบ่อมันคิดอย่างไร?

๕. หมาจิ้งจอกลวงแพะว่าอย่างไร?

๖. ทำอย่างไรหมาจิ้งจอกจึงขึ้นจากบ่อได้?

แบบฝึกหัดที่ ๑๓
เรื่องมีใจเอื้อเฟื้อ

เศรษฐีคนหนึ่งต้องการจะสอนคนในหมู่บ้านใกล้เคียง ให้เป็นผู้มีใจเอื้อเฟื้อ จึงเอาหินก้อนหนึ่งไปวางไว้ที่กลางถนน แล้วเอาหีบใส่เงินซ่อนไว้ใต้ก้อนหินนั้น เพื่อว่าถ้าคนเดินทางคนหนึ่งคนใดมาเก็บทิ้ง จะได้เห็นหีบใส่เงินที่ซ่อนไว้ ครั้นแล้วเศรษฐีก็ไปซ่อนตัวคอยดูอยู่ มีคนเดินทางผ่านไปมาหลายคน แต่ไม่มีใครแตะต้องก้อนหินนั้น ภายหลังเศรษฐีจึงมาเก็บก้อนหินนั้นทิ้ง หยิบหีบใส่เงินให้คนทั้งหลายดู หีบนั้นมีหนังสือเขียนไว้ว่า “รางวัลแก่คนที่มีใจเอื้อเฟื้อ”

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ได้ความชัดเจน

๑. เศรษฐีต้องการจะสอนคนในหมู่บ้านใกล้เคียงอย่างไร?

๒. ทำไมเศรษฐีจึงเอาก้อนหินไปวางไว้กลางถนน?

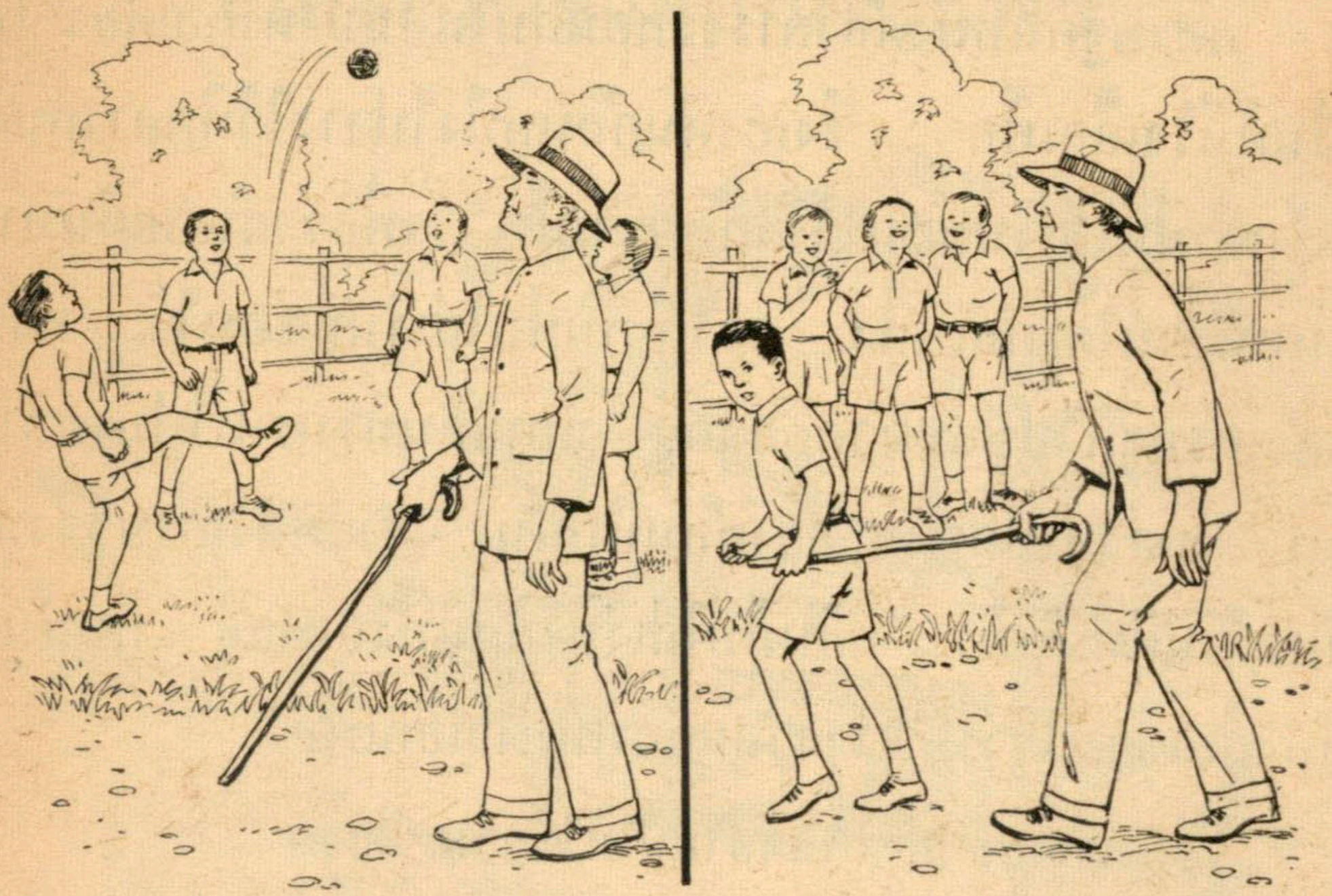
๓. เศรษฐีเอาก้อนหินไปวางกลางถนนแล้วไปไหน?

๔. ใครเป็นคนเก็บก้อนหินนั้นทิ้ง?

๕. ภายใต้ก้อนหินมีอะไรอยู่?

๖. หีบนั้นมีหนังสือเขียนไว้ว่ากระไร?

แบบฝึกหัดที่ ๑๔
เรื่องเด็กใจบุญ



ให้นักเรียนดูภาพข้างบนนี้ แล้วเขียนคำตอบให้ได้ความชัดเจน

๑. ในภาพซ้ายมีอะไรบ้าง?

๒. เด็กทั้งสี่คนกำลังทำอะไร?

๓. ผู้ใหญ่ที่เดินมา ทำไมจึงต้องใช้ไม้เท้าคลำทาง?

๔. เด็กในภาพขวา เมื่อเห็นคนตาบอดเดินมา เขาทำอย่างไร?

๕. เด็กคนไหนประพฤติถูก?

แบบฝึกหัดที่ ๑๕

เรื่องลูกไก่อวดดี

ลูกไก่ตัวหนึ่งเห็นลูกเป็ดว่ายน้ำ ก็นึกอยากจะลงไปว่ายเล่นบ้าง จึงบอกแม่ไก่ แม่ไก่ได้ฟังดังนั้นก็ห้ามไม่ให้ลงไป เพราะกลัวลูกจะจมน้ำตาย ลูกไก่ไม่เชื่อฟังขืนลงไปจนได้ แต่พอขนเปียกน้ำตัวก็จมลงทุกที ๆ ในที่สุดถึงแก่ความตาย เมื่อใกล้จะตาย ลูกไก่นึกถึงคำเตือนของแม่ได้

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ได้ความชัดเจน

๑. เมื่อลูกไก่เห็นลูกเป็ดลงว่ายน้ำมันนึกอย่างไร?

๒. ทำไมแม่ไก่จึงห้ามไม่ให้ลูกลงไปว่ายน้ำ?

๓. ลูกไก่มีนิสัยอย่างไร?

๔. ทำไมลูกไก่จึงตาย?

๕. ลูกไก่จะตายรู้สึกอย่างไร?

แบบฝึกหัดที่ ๑๖

เรื่องอาการที่ครูกระทำ

เมื่อผู้สอนแสดงอาการอย่างหนึ่ง ๆ แล้วถามให้นักเรียนตอบเป็นตอน ๆ ดังต่อไปนี้ ให้นักเรียนรวมเป็นเรื่องติดต่อกัน

ก ครูนั่งอยู่บนเก้าอี้

ข ครูลุกขึ้นจากเก้าอี้

ค ครูเดินไปที่กระดานดำ

ง ครูหยิบชอล์กเขียนหนังสือบนกระดานดำ

จ ครูบอกให้นักเรียนอ่านหนังสือบนกระดานดำ

ฉ ครูลบกระดานดำด้วยแปรง

ช เมื่อครูลบกระดานดำแล้วกลับไปนั่งที่

รวมเรื่อง

ครูนั่งอยู่บนเก้าอี้ แล้วลุกขึ้นจากเก้าอี้ เดินไปที่กระดานดำ ครูหยิบชอล์กเขียนหนังสือบนกระดานดำ บอกให้นักเรียนอ่านหนังสือนั้น แล้วลบกระดานดำด้วยแปรง เมื่อครูลบกระดานดำแล้วกลับไปนั่งที่

หอสมุดแห่งชาติ

แบบฝึกหัดที่ ๑๗

เรื่องแมว

เมื่อผู้สอนซักถามนักเรียน ได้รับคำตอบเป็นตอน ๆ แล้วจึงให้รวมเรื่อง

แมวเป็นสัตว์ ๔ เท้า
แมวมี หู ตา ขา หาง และขนคล้ายสุนัข
แมวตัวเล็กกว่าสุนัข
หู ตา ของแมวไว
ขนของแมวอ่อนนุ่ม มีสีต่าง ๆ
ขาของแมวแข็งแรง
ฝ่าเท้าของแมวอ่อนนุ่มเดินไม่ดัง
แมวเดินไม่ดัง มีประโยชน์ในการจับสัตว์เป็นอาหาร
แมวมีประโยชน์สำหรับจับหนู

รวมเรื่อง

แมวเป็นสัตว์ ๔ เท้า มีหู มีตา มีขา มีหาง และมีขนคล้ายสุนัข แต่ตัวเล็กกว่าสุนัข หูตาของแมวไวมาก ขนอ่อนนุ่มสีต่าง ๆ กัน ขาแข็งแรง ฝ่าเท้าอ่อนนุ่มเดินไม่ดัง มีประโยชน์สำหรับจับหนู เพราะหนูไม่มีประโยชน์แก่คน

แบบฝึกหัดที่ ๑๘
เรื่องลิงขโมยกล้วยเด็ก



ให้นักเรียนดูภาพข้างบนนี้ แล้วตอบคำถามเป็นตอน ๆ ต่อไปจึงให้รวมเป็นเรื่องติดต่อกัน

เด็กนั่งกินกล้วยอยู่โคนต้นไม้ บนต้นไม้มีลิงอยู่ตัวหนึ่ง เด็กไม่เห็นลิง ลิงเห็นเด็กกินกล้วย มันไต่ต้นไม้ลงมา ลิงย่องไปทางหลังเด็ก แย่งกล้วยของเด็กไป เด็กร้องไห้ ฉวยไม้ไล่ตีลิง ลิงหนีขึ้นต้นไม้ เด็กอดกินกล้วย

รวมเรื่อง

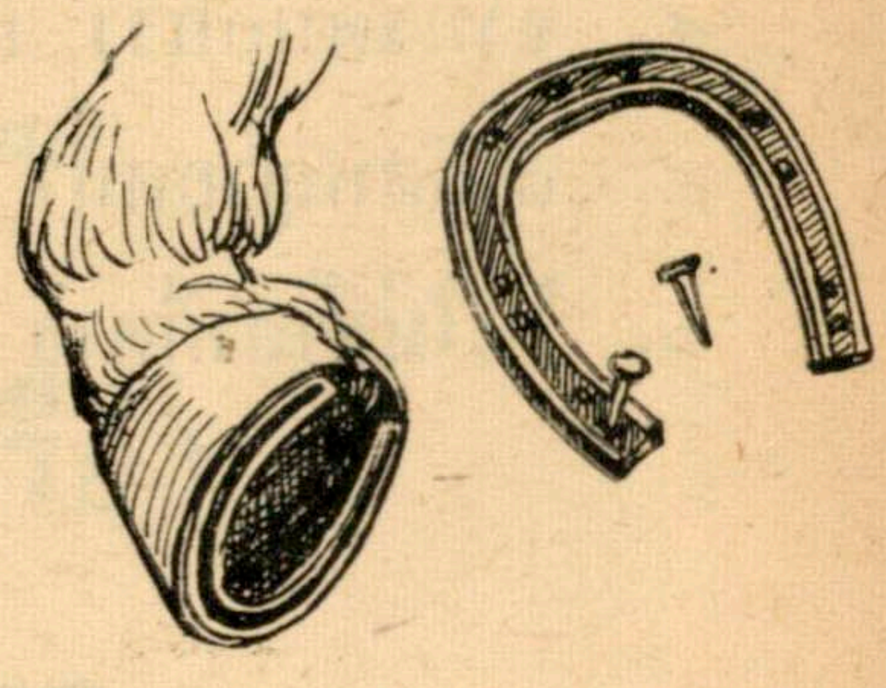
เด็กนั่งกินกล้วยอยู่โคนต้นไม้ บนต้นไม้มีลิงตัวหนึ่ง แต่เด็กไม่เห็นมัน เมื่อลิงเห็นเด็ก

กินกล้วย มันไต่ต้นไม้ลงมา ลิงย่องไปทาง
หลังเด็ก แย่งกล้วยของเด็กไป เด็กร้องไห้ฉวย
ไม้ไล่ตี ลิงหนีขึ้นต้นไม้ เด็กอดกินกล้วย

แบบผูกหัดที่ ๑๙

เรื่องตะปูเกือกม้า

พ่อค้านำสินค้าไปขายที่ตลาดแห่งหนึ่ง เมื่อขายสินค้าหมดแล้ว พ่อค้ากลับบ้าน เขาตั้งใจจะให้ถึงบ้านก่อนค่ำ เมื่อไปตามทาง มีคนบอกว่า ตะปูเกือกม้าหลุดออกไปตัวหนึ่ง พ่อค้าไม่เอาใจใส่ จึงควบม้าต่อไป ภายหลังม้าพลาดล้มลงขาหัก เจ้าของต้องเสียม้าและตัวเจ็บ



ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ได้ความชัดเจน

๑. พ่อค้านำสินค้าไปขายที่ไหน ?
๒. พ่อค้าขายสินค้าหมดแล้วไปไหน ?
๓. พ่อค้าตั้งใจอย่างไร ?
๔. เมื่อไปตามทางมีคนบอกว่าอย่างไร ?
๕. ต่อไปม้าเป็นอย่างไร ?
๖. พ่อค้าเป็นอย่างไร ?

แบบฝึกหัดที่ ๒๐

เรื่อง ลา กับ จิ้งหรีด

ผู้สอนเล่าเรื่องให้ฟัง แล้วถามให้นักเรียนตอบเป็นข้อ ๆ ต่อไปให้รวมเรื่อง

๑. ลากินหญ้าอยู่ที่ชายป่า
๒. ลาได้ยินเสียงจิ้งหรีดร้องเพราะ อยากร้องได้บ้าง
๓. ลาถามจิ้งหรีดว่ากินอะไรจึงร้องเสียงเพราะ ?
๔. จิ้งหรีดบอกว่า กินน้ำค้าง
๕. ลาอดหญ้าอดน้ำ กินแต่น้ำค้างแต่วันนั้นมา
๖. ในไม่ช้าลาก็ตาย

รวมเรื่อง

ลาตัวหนึ่งกินหญ้าอยู่ที่ชายป่า ได้ยินเสียงจิ้งหรีดร้องเพราะ อยากร้องได้บ้าง จึงถามจิ้งหรีดว่า กินอะไร จึงร้องเสียงเพราะ จิ้งหรีดบอกว่า กินน้ำค้าง ลาได้ยินดังนั้นก็อดหญ้าอดน้ำ กินแต่น้ำค้างแต่วันนั้นมา ในไม่ช้าลาก็ถึงแก่ความตาย

ตอนที่ ๓

บรรยายเรื่อง

สำหรับครู

การสอนบรรยายเรื่อง ผู้สอนควรดำเนินการสอนเป็นขั้น ๆ ดังนี้:—

๑. ผู้สอนกำหนดเรื่องให้นักเรียนไปอ่านที่บ้าน หรือเล่าให้นักเรียนฟังสัก ๒ เที่ยวก่อน

๒. ผู้สอนถามนำตามลำดับเรื่อง ให้นักเรียนคิดตอบทีละตอน ๆ

๓. อธิบายคำและข้อความที่นักเรียนควรทราบให้ทราบ

๔. ให้นักเรียนช่วยกันแต่งความ ผู้สอนเขียนขึ้นบนกระดานดำ ให้นักเรียนอ่านสัก ๒—๓ คน

๕. ผู้สอนลบกระดานดำ ให้นักเรียนเล่าปากเปล่าเสียตอนหนึ่งก่อน ต่อไปจึงให้นักเรียนเรียงความลงในสมุดของนักเรียน หรือจะให้นักเรียนทำกันเป็นหน่วย ๆ แล้วนำผลงานของหน่วยมาเปรียบเทียบกันบ้างก็ได้

แบบฝึกหัดที่ ๒๑
เรื่องที่ตั้งโรงเรียน

ผู้สอนถามให้นักเรียนตอบเป็นตอน ๆ แล้วเขียนขึ้นบนกระดานดำ ต่อไปให้นักเรียนรวมเป็นเรื่องติดต่อกัน

โรงเรียนนี้ชื่อ.....

โรงเรียนนี้ตั้งอยู่ที่..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด .....

นาย.....เป็นครูใหญ่

โรงเรียนนี้แบ่งการสอนออกเป็น ๔ ชั้น คือ ชั้นประถมปีที่ ๑, ๒, ๓ และ ๔

โรงเรียนนี้เก็บค่าเล่าเรียนปีละ.....บาท

ครูให้นักเรียนช่วยกันปัดกวาดทำความสะอาด

โรงเรียนนี้มีข้อบังคับ ไม่ให้นักเรียนสูบบุหรี่ ไม่ให้นำของกินของเล่นมาในห้องเรียน เวลาหยุดพักไม่ให้อยู่ในห้องเรียน และไม่ให้มาโรงเรียนสาย

รวมเรื่อง

โรงเรียนนี้ชื่อว่า โรงเรียน.....

ตั้งอยู่ที่.....ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด.....นาย.....เป็นครูใหญ่

แบ่งการสอนออกเป็น ๔ ชั้น คือชั้นประถมปีที่

๑, ๒, ๓ และ ๔ โรงเรียนนี้เก็บค่าเล่าเรียนปีละ.....บาท ครูให้นักเรียนช่วยกันปัดกวาดทำความสะอาด โรงเรียนมีข้อบังคับไม่ให้นักเรียนสูบบุหรี่ ไม่ให้นำของกิน ของเล่นมาในห้องเรียน เวลาหยุดพักไม่ให้อยู่ในห้องเรียน และไม่ให้มาโรงเรียนสาย

แบบฝึกหัดที่ ๒๒

เรื่องเด็กเลี้ยงแกะ

เด็กคนหนึ่งชอบพูดจาเหลวไหล หลอกล้อคนอื่นเสมอ วันหนึ่งเมื่อเด็กคนนี้พาฝูงแกะไปเลี้ยงอยู่ที่เชิงเขา นึกสนุกขึ้นมาก็วิ่งตะโกนบอกชาวบ้านว่า หมาป่าจะมากินฝูงแกะหมดแล้ว ชาวบ้านได้ยินก็พากันวิ่งไปช่วย แต่ไม่เห็นหมาป่าสักตัวเดียว รู้ว่าเด็กหลอกเล่นก็เคืองมาก ต่างพากันกลับไป

ต่อมาอีกสี่ห้าวัน เด็กคนนี้พาฝูงแกะไปเลี้ยงยังที่เดิม มีหมาป่าฝูงใหญ่มาจริง ๆ เด็กวิ่งร้องตะโกนให้ชาวบ้านช่วย ชาวบ้านนึกว่าเด็กล้อเล่นอีก ก็ไม่มีใครไปช่วย หมาป่าจึงกัดกินแกะของเด็กนั้นหมดทั้งฝูง

แบบฝึกหัดที่ ๒๓

เรื่องเต่าแข่งกับกระต่าย

กระต่ายตัวหนึ่งนอนอยู่ใต้ต้นไม้ เห็นเต่าคลานงุ่มง่าม จึงพูดดูถูกเต่าต่าง ๆ นานา เต่าเคืองจึงท้าแข่ง และตกลงว่า ถ้าใครแพ้จะต้องเป็นบ่าวกันและกัน เมื่อตกลงกันแล้ว ต่างก็ตั้งต้นวิ่งแข่ง กระต่ายวิ่งได้ครึ่งทางไม่เห็นเต่าตามมา ก็หยุดนอนและหลับไป ส่วนเต่าพยายามคลานต่อไปจนถึงที่หมาย ฝ่ายกระต่ายตื่นขึ้นไม่เห็นเต่าจึงรีบวิ่งไปโดยเร็ว แต่เมื่อไปถึงที่หมาย เห็นเต่านอนคอยอยู่ก่อนแล้วก็เสียใจและยอมเป็นบ่าวตามที่ตกลงกันไว้

แบบฝึกหัดที่ ๒๔

เรื่องหมากับเงา

หมาตัวหนึ่งคาบก้อนเนื้อ เดินมาบนสะพาน มันแลเห็นเงาของก้อนเนื้อ โตกว่าก้อนเนื้อที่คาบมา มันนึกอยากได้ก้อนเนื้อนั้น จึงอ้าปากเห่าและคำราม เพื่อจะแย่งก้อนเนื้อใหม่ ก้อนเนื้อในปากก็หลุดตกลงไปในน้ำ ทั้งก้อนเนื้อ

และเงาก็หายไป ตกลงหมาตัวนั้นเลยอดกินก้อนเนื้อนั้น

แบบฝึกหัดที่ ๒๕

เรื่องราชสีหกบหนู

ราชสีห์นอนหลับอยู่ใต้ต้นไม้ มีหนูตัวหนึ่งขึ้นไปไต่เล่นอยู่บนตัวราชสีห์ ราชสีห์ตื่นขึ้นรู้สึกเคืองมาก จึงตะครุบเอาไว้หมายว่าจะฆ่าเสีย หนูอ้อนวอนขอให้ปล่อยตัวไป ในวันหน้ามันจะตอบแทนคุณราชสีห์ ราชสีห์ไม่เชื่อว่าหนูจะตอบแทนคุณได้ แต่มีใจสงสารก็ปล่อยตัวไป ต่อมาราชสีห์ไปติดบ่วงของนายพราน ทำอย่างไรก็ไม่หลุดออกได้ รู้ถึงหนู หนูจึงมาช่วยกัดแทะบ่วงขาด ราชสีห์หลุดได้ จึงรู้ว่าหนูตัวเล็กก็มีทางตอบแทนคุณตนได้

แบบฝึกหัดที่ ๒๖

เรื่องพ่อกับลูก

ครอบครัวหนึ่งๆ ย่อมจะมีพ่อ มีแม่ และมีลูก เป็นอย่างน้อย พ่อกับลูกมีความเกี่ยวข้องกันอยู่มาก เพราะเขาถือว่า พ่อเป็นหัวหน้าของ

ดช
372.6
ส62ร3ม

ครอบครัว มีหน้าที่ป้องกันดูแลลูก มีหน้าที่เป็นผู้หาเลี้ยงลูก มีหน้าที่ให้วิชาความรู้แก่ลูก เช่น จัดให้ลูกไปเล่าเรียนในโรงเรียน เหล่านี้เป็นต้น นับว่าพ่อมีคุณแก่ลูกมาก ลูกจะต้องคิดตอบแทนคุณของพ่อ โดยเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อ และรักนับถือพ่อจริง ๆ

แบบฝึกหัดที่ ๒๗

เรื่องตุ๊กตาของฉัน

วันที่ ๑ เมษายน ซึ่งเป็นวันเกิดของฉัน พ่อซื้อตุ๊กตาให้ฉันตัวหนึ่ง ตุ๊กตาตัวนี้เป็นรูปเด็กหญิงถือช่อดอกไม้ ทาสีแดง สีน้ำเงิน และสีเหลือง ทำด้วยยาง พ่อบอกว่าถึงรูปร่างจะไม่สวยงามอย่างตุ๊กตาที่มาจากต่างประเทศ เราก็ควรจะยินดี เพราะเป็นของที่ทำขึ้นในเมืองไทยของเราเอง ฉันเชื่อคำของพ่อ ฉันรักและระวังเป็นอย่างดี เมื่อฉันเลิกเล่นแล้ว ฉันก็นำไปเก็บในตู้เสมอ

แบบฝึกหัดที่ ๒๘

เรื่องลูกแมวของฉัน

ฉันมีลูกแมวตัวหนึ่ง มีขนสีขาวเหมือนสี

เงิน ฉันจึงตั้งชื่อมันว่า สีเงิน สีเงินมีอายุเพียง ๔ เดือนเท่านั้น มันซุกซนมาก ชอบวิ่งตะครุบอะไรต่ออะไรเล่น ถ้าฉันเอาผ้าผูกเชือกลากไปตามพื้นเรือน มันก็จะวิ่งกระโดดไล่ตะครุบไปมา ถ้าไม่มีใครเล่นด้วย มันก็จะปีนขึ้นโต๊ะขึ้นเก้าอี้ เล่นตามลำพัง ฉันไม่เคยตีมันเลย เพราะฉันรักและเอ็นดูมันมาก

แบบฝึกหัดที่ ๒๙

เรื่องผลไม้ที่ฉันชอบ

ผลไม้หรือตามที่เรียกกันง่าย ๆ ว่าลูกไม้นั้น ในประเทศไทยเรามีมากมายหลายชนิด เช่น กล้วย มะพร้าว มะม่วง มะละกอ ทุเรียน เงาะ มังคุด ละมุด ส้ม ลางสาด และสับปะรดเป็นต้น

ผลไม้เหล่านี้ที่ฉันชอบมาก คือ มะม่วง มะม่วงกินได้ตั้งแต่ยังเป็นดอก ที่เรียกว่า ช่อ ใช้จิ้มหลนต่าง ๆ ผลอ่อนใช้จิ้มน้ำพริกหรือยำ ผลสุกกินกับข้าวเหนียว หวานอร่อยดีมาก มะม่วงมันกินเมื่อยังดิบอร่อยมากเหมือนกัน

แบบฝึกหัดที่ ๓๐

เรื่องคุณแม่ของฉัน

คุณแม่ของฉันมีลูกสามคน ฉันเป็นลูกคนหัวปี มีน้อง ๆ อีกสองคน คุณแม่รักพวกฉันมาก ถึงเวลากินคุณแม่คอยจัดให้ฉันและน้อง ๆ ได้กินตามเวลา ถึงเวลาอาบน้ำก็ให้อาบน้ำ ถึงเวลานอนก็ให้นอน เวลาฉันหรือน้อง ๆ ไม่สบาย คุณแม่คอยเฝ้าดูแลอยู่ไม่ห่าง คุณแม่เอาใจใส่หาเสื้อผ้าให้ฉันและน้อง ๆ ใช้ นับว่าคุณแม่มีคุณแก่พวกฉันมาก ฉันต้องระลึกถึงคุณของท่านไว้ไม่มีวันลืม

แบบฝึกหัดที่ ๓๑

เรื่องน้องร้องไห้

ในวันหยุดโรงเรียน ฉันเคยช่วยพ่อแม่เลี้ยงน้องเสมอ น้องของฉันมีอายุเพียง ๑๕ เดือนเท่านั้น เมื่อวันหยุดโรงเรียนที่แล้วมานี้ ฉันเลี้ยงน้องอยู่ได้สัก ๒-๓ ชั่วโมง น้องเกิดร้องไห้แง ๆ ฉันจะปลอบสักเท่าใด น้องก็ไม่หยุดร้องไห้เสีย

เลย ภายหลังฉันนึกขึ้นได้ว่า บางทีน้องจะหาวนอน ฉันจึงอาบน้ำและทาแป้งให้ แล้วให้นอน น้องก็หยุดร้องไห้ แล้วนอนหลับทันที

แบบฝึกหัดที่ ๓๒

เรื่องสวนครัวของโรงเรียน

ที่โรงเรียนของฉัน ครูจัดให้นักเรียนทำสวนครัว ครูแบ่งที่ดินของโรงเรียนออกเป็นแปลงๆ แปลงหนึ่งกว้าง ๒ ศอก ยาว ๘ ศอก มอบให้นักเรียนช่วยกันจัดทำและระวังรักษา แปลงละ ๔ คนบ้าง ๖ คนบ้าง ครั้นแล้วจึงเพาะผักต่างๆ ขึ้น เมื่อผักโตพอสมควร ครูให้นักเรียนนำไปปลูกในแปลง นักเรียนช่วยกันพรวนดินรดน้ำจนโตเต็มที่ แล้วครูนำไปขาย เก็บเงินไว้บำรุงสวนครัวของโรงเรียนต่อไป

แบบฝึกหัดที่ ๓๓

เรื่องฉันจะเป็นนักเรียนดี

พ่อแม่ของฉันอยากให้ฉันเป็นคนดี มีวิชาความรู้ พ่อแม่จึงส่งฉันไปโรงเรียน เมื่อฉันไป

เรียนวิชาความรู้ที่โรงเรียน ฉันก็ได้ชื่อว่าเป็นนักเรียน ครูบอกแก่ฉันว่า คนที่เป็นนักเรียนจะต้องเป็นคนดี มีกิริยาวาจาเรียบร้อย เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู ตั้งใจเล่าเรียนวิชาความรู้ จึงจะได้ชื่อว่าเป็นนักเรียนดี ฉันเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู เพราะฉันอยากเป็นนักเรียนดี

แบบฝึกหัดที่ ๓๔

เรื่องธงชาติไทยสีสวย

ธงชาติเป็นเครื่องหมายประจำชาติ ทุก ๆ ชาติต่างก็มีธงชาติของตนเอง ชาติไทยเราก็มีธงชาติของเราเอง ธงชาติไทยเป็นรูปสี่เหลี่ยม มี ๓ สี คือ สีน้ำเงิน สีขาว และสีแดง สีขาวก็ขาวสะอาด สีแดงก็แดงเข้มเป็นสีเลือด สีน้ำเงินก็เป็นสีน้ำเงินแก่ แลดูสวยงามมาก เราพอจะกล่าวได้ว่า ธงชาติไทยเราสีสวยมาก

แบบฝึกหัดที่ ๓๕

เรื่องกา

กาเป็นสัตว์สองเท้าจำพวกนก มันมีปีก มีขา มีหาง และมีขนอย่างนก แต่ขนของมันสีดำ

หอสมุดแห่งชาติ ๕ ม.ค. ๒๕๐๙ กรมศิลปากร

เป็นมัน ไม่มีสีอื่นปนเลย ปากของกาแหลมคม กว่านกบางชนิด จนถึงใช้ฉีกเนื้อสัตว์ออกเป็นชิ้นๆ กินได้ กามีตาไวมาก มันจะมองเห็นอะไรต่ออะไรได้ไกลๆ กาขยันหากิน มันออกหากินตั้งแต่เวลาเช้า กลับถึงรังเวลาค่ำทุกวัน

แบบฝึกหัดที่ ๓๖
เรื่องเวลาเช้า

ในเวลากลางคืน เราได้พักผ่อนหลับนอนกัน ครั้นรุ่งขึ้นถึงเวลาเช้า เวลาเช้าเป็นเวลาที่มีอากาศสดชื่น ช่วยให้คนและสัตว์ร่าเริงแข็งแรง ดังนั้น เราจึงได้เห็นสัตว์ทั้งหลายตื่นแต่เช้าแล้วพากันเที่ยวออกหากิน เราซึ่งเป็นมนุษย์ควรจะเอาอย่างสัตว์ทั้งหลาย รีบลุกขึ้นแต่เช้า แล้วทำการงานให้เป็นประโยชน์แก่ตัว แก่ครอบครัว แก่ชาติบ้านเมืองต่อไป

แบบฝึกหัดที่ ๓๗
เรื่องเล่นว่าว

การเล่นว่าวเป็นกีฬากลางแจ้งอย่างหนึ่ง ซึ่งคนไทยแทบทุกคนรู้จักดี พอถึงเวลาที่มีลม

ประจำ พัดผ่านมา ซึ่งมักจะตกในเดือน ๕-๖ ผู้เล่นจะเตรียมหาไม้ไผ่มาทำเป็นโครงว่าว แล้วปิดด้วยกระดาษชนิดหนึ่ง เรียกว่ากระดาษหนังว่าวที่เขาเล่นกันมาก คือ ว่าวจุฬา ว่าวปักเป้า ว่าวอีลุ้ม และว่าวรูปต่าง ๆ การเล่นว่าวมีประโยชน์แก่ผู้เล่น คือ ได้รับความสนุกสนาน ได้รับอากาศสดชื่น และได้ออกกำลังกาย เป็นต้น

แบบฝึกหัดที่ ๓๘

เรื่องยุงเป็นสัตว์ร้าย

แมลงบางชนิดมีคุณแก่คน เช่น ผึ้งและตัวไหม แต่บางชนิดก็ให้โทษแก่คน เช่นยุง ยุงมีหลายชนิด คือ ยุงธรรมดาและยุงก้นปล่อง ยุงก้นปล่องนำเชื้อโรคไข้จับสั่นมาสู่คน ทำให้คนมีอันตรายปีละมาก ๆ จนกล่าวกันว่า ยุงร้ายกว่าเสือ เมื่อรู้ว่ายุงเป็นสัตว์ร้ายเช่นนี้ เราควรช่วยกันทำลายที่ขังน้ำ อย่าให้ยุงเกิดขึ้นได้

แบบฝึกหัดที่ ๓๙

เรื่องลมหนาว

ในประเทศไทยมีลมพัดประจำอยู่ ๒ ฤดู ฤดูหนึ่งพัดจากทิศใต้ไปทิศเหนือ เริ่มแต่เดือน

เมษายน ถึงเดือนกันยายน เป็นเวลา ๖ เดือน ลมนี้เรียกว่าลมฤดูร้อน พอถึงเดือนตุลาคม ลมจะพัดจากทางทิศเหนือมาทางทิศใต้ จนถึงเดือนมีนาคม รวมเป็นเวลาราว ๖ เดือนเหมือนกัน ลมนี้นำความหนาวและแห้งแล้งมาสู่ประเทศไทย ทำให้เรารู้สึกหนาวมากขึ้น ต้องใช้เสื้อผ้าหนา ๆ และหลายชั้นจึงอบอุ่น

แบบฝึกหัดที่ ๔๐

เรื่องวันขึ้นปีใหม่

แต่เดิมมาเราถือวันที่ ๑ เมษายน เป็นวันขึ้นปีใหม่ ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๓ ทางการกำหนดเอาวันที่ ๑ มกราคม เป็นวันขึ้นปีใหม่ โดยถือว่าได้เปลี่ยนจากฤดูร้อนมาเป็นฤดูหนาว อันร่มเย็นเป็นสุข เราถือเอาวันขึ้นปีใหม่เป็นวันสำคัญ เพราะเราได้มีอายุมาอีกรอบปีหนึ่ง เราจึงจัดการทำบุญทำทาน และมีการรื่นเริงกันทุกครอบครัว เพื่อเป็นการต้อนรับปีใหม่

แบบเรียนชั้นประถมปีที่ 1

แบบเรียนชั้นประถมศึกษา ภาคต้น	หลวงดรุณกิจวิทูร	1.50
แบบเรียนชั้นประถมศึกษา ภาคกลาง	หลวงดรุณกิจวิทูร	2.00
แบบเรียนชั้นประถมศึกษา ภาคปลาย	หลวงดรุณกิจวิทูร	3.50
เลขคณิต	ขุนประสงค์จรรยา	2.80
เลขคณิต (ภาพสอดสี)	ขุนสัมฤทธิ์วรรณการ	3.00
วิทยาศาสตร์เบื้องต้น	ดร. คลุ้ม วัชโรบล	2.50
แบบสอนอ่านสังคมศึกษา	สมาน, เบญจา แสงมลิ	2.50
สุขศึกษา	จำลอง สง่ามั่งคั่ง	3.00
วาดเขียน	ศิริเดช, วิจิตร, ณรงค์	2.00
ศิลปศึกษา เล่ม 1 การวาดและการระบายสี	ชวลิต ดาบแก้ว	2.50
ศิลปศึกษา เล่ม 2 ศิลปปฏิบัติและงานกระดาษ	ชวลิต ดาบแก้ว	2.30
แบบสอนแต่งความ (สำหรับครู)	ขุนสัมฤทธิ์วรรณการ	2.50
แบบเรียนแต่งความ (สำหรับนักเรียน)	ขุนสัมฤทธิ์วรรณการ	1.50
แบบฝึกหัดคัดหนังสือไทย	ขุนสัมฤทธิ์วรรณการ	1.80
แบบฝึกหัดคัดลายมืออังกฤษ	ชวลิต ดาบแล้ว	1.80
ประมวลวิชา	อุดม ติรณะรัต, ประจิม กมลศิลป	2.50
ดรุณศึกษา		5.50
บทสวดมนต์ไหว้พระ		.75
I Speak English Book 2		4.00
My English Primer Book 1		6.00

นักเรียนคนใดสนใจ โปรดส่งเงินสั่งซื้อได้ที่

ไทยวัฒนาพานิช 599 ถนนไมตรีจิต พระนคร

กรุณาเขียนชื่อและที่อยู่ให้ชัดเจน

หอสมุดแห่งชาติ
ชม.ก.๒๕๕๐
กรมศิลปากร



รูปพิมพ์สอดสีทุกหน้า ชวนเพลิน นอกจากตรงตามหลักสูตร
วิชาสังคมศึกษาแล้ว ยังช่วยส่งเสริมวิชาภาษาไทยแก่เด็กอีกด้วย

ราคาเล่มละ 2.50 บาท

พิมพ์ที่ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลไทยวัฒนาพานิช(แผนกการพิมพ์)
เลขที่ ๘๙๑ ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน พระนคร นางบุญพริ้ง ต. สุวรรณ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ.๒๕๐๖